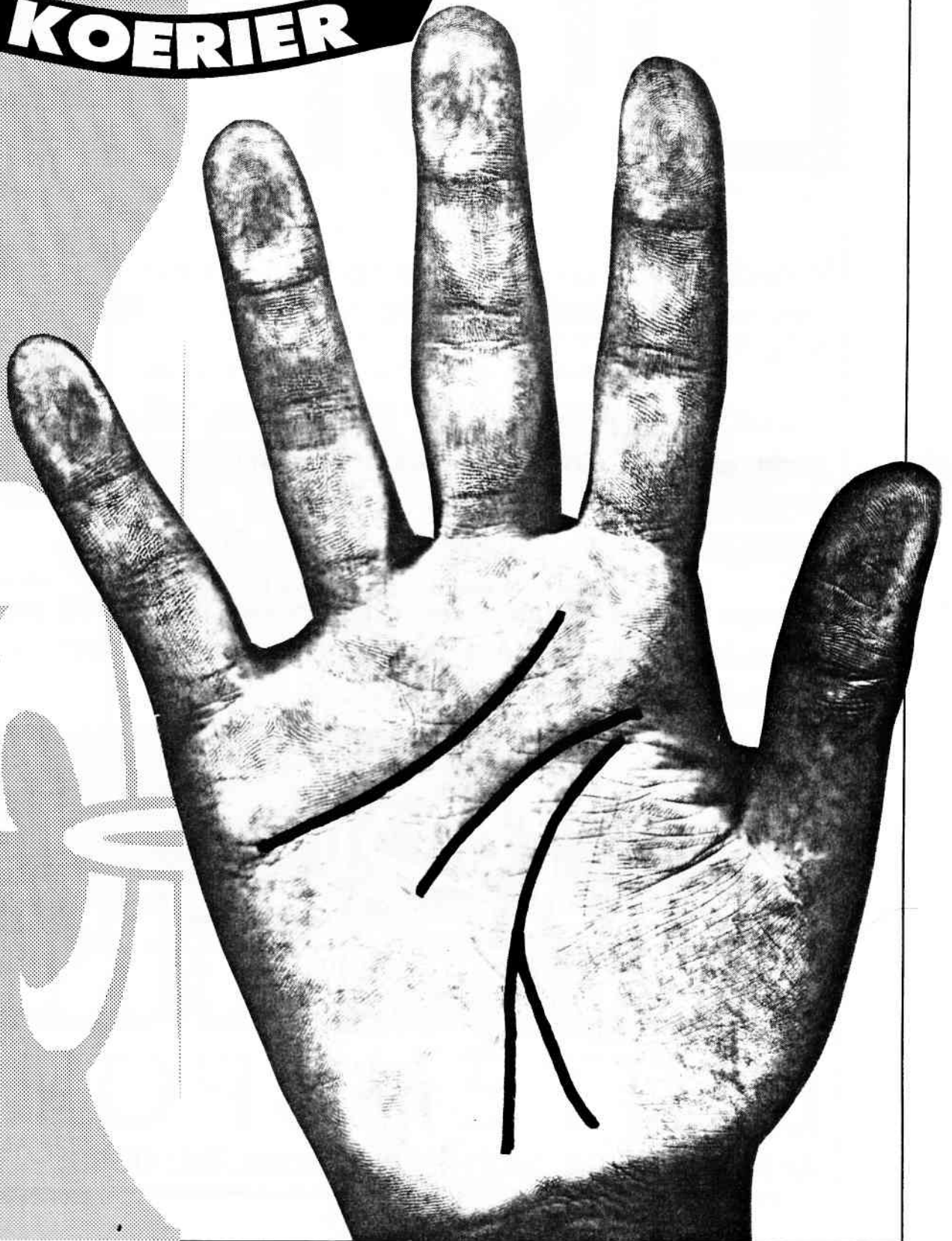

SCOUT

KOERIER

Kortekaas luxe huishoudelijke artikelen sponsert deze pagina

DECEMBER '03

LICHT

gewichtkamperen te voet, of op twee of meer wielen doe je met een uitgekiende uitrusting van Zwerfkei Buitensport uit Woerden.

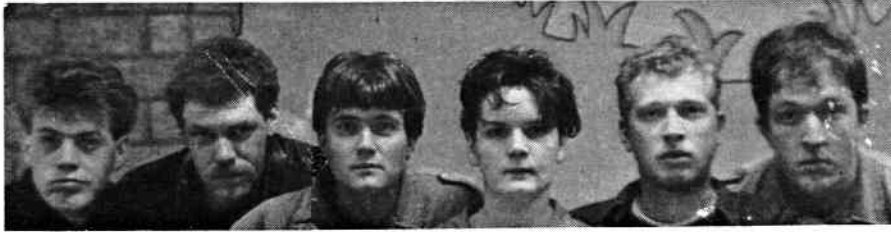
Tenten, slaapzakken, matjes, berg (wandel) schoenen, kleding (heel erg veel Gore-Tex), warmtekleding (fleece), rugzakken, fietstassen, fietsrekjes, branders, pannen, lichtgewicht voedsel, bergsportmateriaal, kompassen, kaarten, enz.

Al onze artikelen staan uitvoerig beschreven in ons 132 pagina's dikke handboek. Bel ons even om dit aan te vragen of, nog beter, kom er eens een halen.

ZW@RFKEI

BUITENSPOORT

Achterstraat 24, 3441 EH Woerden. Tel.: 03480-21648

Scoutkoerier nr. 4, 1993

De Scoutkoerier is het vrije en ongebonden cluborgaan van de Albert Schweitzergroep Woerden, verschijnt viermaal per jaar en wordt kosteloos verspreid onder leden en relaties.

De Scoutkoerier staat onder redactie van Marcha van der Berg, Marjolein Roerhorst en Frank Tebbe.

Lay-out: Marco Beckers, Dave Kortekaas en Peter Roerhorst.

Illustraties: Marcha van der Berg en Dave Kortekaas.

Ontwerp cover: Dave Kortekaas.

Tiepmiep: Leonie Doorduyn.

Redactionele faciliteiten:
Rijnstraat 10a

Postadres redactie: Warmoeshof 36, 3441 ER Woerden. Tevens is er een postvak in de bestuurskamer op de boerderij. Rechtsboven of linksonder al naar gelang de stand van de kast

De girorekening van de Albert Schweitzergroep is 17.75.087. De maandelijkse contributie bedraagt f 10,- voor bevers, welpen en esta's, f 12,- voor de landverkenners, f 16,- voor de zee- en luchtverkenners en f 20,- voor de explorers. Gelieve de contributie per vooruitbetaling over te maken aan de penningmeester van de groep, de heer R. Verhoeven (tel.: 13491).

Beste lezers, lieve lezeressen,

Nou, nou, jullie hebben deze keer best wel je best gedaan; het is weer een goed gevulde, evenwichtige Scoutkoerier geworden. De oudere leden zijn vertegenwoordigd: je vindt in deze aflevering een extra lange editie van de Pen en ook een column van Theo Schalkwijk. De zeeverkenners zijn een beetje oververtegenwoordigd, als we daar maar geen problemen mee krijgen! Maar hun stukjes waren van een dusdanig hoge kwaliteit dat we het er maar op wagen.

Het bestuur daarentegen is erg ondervertegenwoordigd maar die halen hun schade de volgende scoutkoerier vast wel in. De landverkenners hebben het heus geprobeerd, deze keer, maar helemaal gelukt is het niet. De volgende keer gaat het vast beter. We hebben de leiding en leden van de Titulaerhorde vastgebonden en derhalve zul je ze niet vaak tegenkomen in deze SK.

Voor de rest is 'ie leuk, alles.

De wedstrijd waar jullie allemaal op gewacht hebben, bestaat uit de volgende opdracht: raadt het thema van deze Scoutkoerier. Inzenders maken kans op een grappige verrassing.

Rest ons alleen nog jullie allemaal hele fijne kerstdagen en een beregoed nieuwjaar te wensen.

De redactie.

Oh ja: de uiterste inleverdatum voor de volgende Scoutkoerier is 10 februari. Het thema van deze Scoutkoerier is 'gezelligheid'.

ALBERT'S CORNER

Reactie van de redactie.

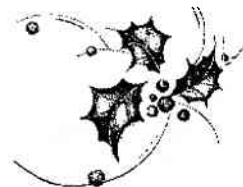
Door enkele leden van het dagelijks bestuur van de stichting is de klacht geuit dat de Scoutkoerier geen evenwichtig beeld geeft van de Albert Schweitzergroep. De kritiek richt zich met name op de Scoutkoerier van september, waarin maar liefst 62 keer de woorden Chriet en Chriet Titulaerhorde vielen (een gemiddelde van 2,2 keer het woord Chriet per bladzijde). Omdat volgens de bestuursleden deze kritiek bij meer mensen leeft, wil de redactie via deze weg op de kritiek reageren.

De intentie van het beleid van de redactie is het geven van een evenwichtig beeld van de groep. Om dat te bereiken vraagt de redactie aan ieder spelonderdeel, het groepsbestuur en het dagelijks bestuur van de stichting, ten minste 1 bladzijde van de Scoutkoerier te vullen. In eerste instantie maakt de redactie de uiterste inleverdatum schriftelijk bekend, hetzij via posters in de boerderij (spelonderdelen), hetzij via een gerichte brief (groepsbestuur en dagelijks bestuur). Vlak voor de uiterste inleverdatum worden de diverse onderdelen en besturen nog mondeling herinnerd.

Als extra aanmoediging heeft de redactie het leeglaten van de voor een onderdeel of bestuur gereserveerde ruimte in de Scoutkoerier. Tot op heden heeft de redactie nog geen gebruik gemaakt van dit middel.

Idealiter vormt de Scoutkoerier dus een evenwichtige afspiegeling van de groep. De praktijk is echter anders. Voor de vorige Scoutkoerier ontving uw redactie bijvoorbeeld alleen kopij van de Esta's, de Bevers en de Titulaerhorde. Als gevolg daarvan ontstond de volgende percentuele verdeling:

In deze Albert's Corner treft u wederom geen stuk van het Groepsbestuur aan of van het Dagelijks Bestuur van de stichting. Ondanks schriftelijk en mondeling aandringen van de redactie bij de bestuursleden is er om onbekende redenen niets bij de redactie binnengekomen. Vanzelfsprekend is de redactie hierover zeer teleurgesteld. We hopen niet dat de spelonderdelen in deze een voorbeeld gaan nemen aan de beide besturen. Ter illustratie van de onvrede van de redactie houden we daarom een kolom in de bestuursrubriek open.

Wat:	Verwacht:	Werkelijk:
Bevers	9,0 %	8,9 %
Esta's	9,0	8,9
Holbihorde	9,0	0,0
Titulaerhorde	9,0	14,3
Landverkenners	9,0	0,0
Luchtverkenners	9,0	1,2
Zeeverkenners	9,0	0,0
Explorers	9,0	0,0
Besturen	1,5	0,0
Bezoek Chriet	3,7	8,9
Groepsactiviteiten	3,7	8,9
Overig	19,4	45,3
	100,3	100,0

Behalve door de kopij van de onderdelen, wordt de Scoutkoerier ook gevuld door de redactie zelf. Daarin besteedt de redactie, behalve aan onzin, ook aandacht aan bijzondere gebeurtenissen op de boerderij. Het bezoek van Chriet Titulaer aan de zaterdagmiddaghorde valt ons inziens in deze categorie.

Indien sommige onderdelen geen kopij inleveren, verandert het beeld dat de Scoutkoerier schept drastisch, zo moge bovenstaande tabel aantonen. Het niet laten uitkomen van de Scoutkoerier is voor de redactie echter geen reëel alternatief. Daarmee zouden immers degenen die wel kopij inleveren worden benadeeld. Een onevenwichtige Scoutkoerier is dan beter dan geen Scoutkoerier, wat de redactie betreft.

De redactie hoopt hiermee de onevenwichtigheden die in de praktijk in de Scoutkoerier kunnen optreden te hebben verklaard. ♣

Het district

Naar aanleiding van enkele minder prettige ervaringen met het district Rijnstreek, is binnen de Albert Schweitzergroep gerezen welke rol de groep in het district wil gaan spelen.

De eerste ervaring met het district in het seizoen '93-'94 was het districtspel tijdens het Overvliegweekend op de boerderij. Dit spel, bedacht ter gelegenheid van het twintigjarig bestaan van Rijnstreek, was van een bedroevende kwaliteit. Ochtendhordeleider Ad 'Baloe' Borsboom: 'Het districtspel was ver beneden niveau van wat je van een district, dat een belangrijke rol speelt bij trainingen, mag verwachten. Ik ben niet bereid een welpenhorde een half uur lang bezig te houden met het nadoen van Baloe, terwijl die zingt en danst.' Ook de andere onderdelen waren niet erg te spreken over het spel. Middagwelpenleidster Marianne Keukenmeester: 'Een half uur zaklopen

is niet echt iets wat onze welpen waarderen.' Haar collega Marco Beckers voegt hier aan toe: 'Heel goed, die grote diversiteit aan activiteiten. Ik heb een hoop geleerd en ik zal dit zeker gaan toepassen binnen mijn eigen onderdeel'. En Landverkennersleiding Mirjam Vijn: 'Het districtspel was debiel en kinderachtig, veel te strak omlijnd.'

Tweede contactpunt met het district was de districtsvoorlichting aan degenen die recentelijk leiding zijn geworden. Groepsvoorzitter Jaap Landman hierover: 'Inhoudelijk erg bedroevend. De hele voorlichting duurde twee uur, maar had net zo gemakkelijk op een A4-tje gezet kunnen worden.' En Borsboom voegt hieraan toe: 'Ik vind het een belediging voor leiding; we zijn geen droplullen.'

Wat is nu precies de zin van het bestaan van het district? Volgens het Scouting Vademecum heeft het district de volgende functies:

- het bevorderen van de deskundigheid

van de leiding in het district, bijvoorbeeld via trainingen;

- het onderhouden van contacten met de groepsbegeleiders (bij ons is dat Jaap);
- het vervullen van een schakelfunctie tussen de groepen enerzijds en anderzijds de gewesten en de landelijke Scoutingorganisatie;
- het organiseren van speltak-bijeenkomsten;
- het organiseren van introductie-bijeenkomsten voor nieuwe leiding;
- het organiseren van (spel) activiteiten, zoals het districtspel of het districtszwemmen;
- het onderhouden van contacten met alle spelonderdelen in het district.

Daarnaast speelt het district een rol bij de public relations van Scouting in de regio.

Net zoals onze groep een groepsraad en -bestuur kent, zo kent het district een districtsbestuur en een districtsraad. In de districtsraad zitten afgevaardigden van de groepen. Behalve de Albert Schweitzergroep zitten in ons district onder andere groepen uit Alphen, Bodegraven, Nieuwkoop en Leimuiden. Blijft de vraag welke rol onze groep wil gaan spelen binnen het district. In principe zijn er twee opties: niets doen of 'ingrijpen'. Met name Jaap is voorstander van het laatste: "Het district is een **samenwerkingsverband** van groepen. Een gebrekkig functioneren ervan is dus even goed aan de Albert Schweitzergroep te wijten. Een constructievere opstelling van ons kan bijdragen aan een beter functionerend district." Ook Ad is het ermee eens dat het slecht functioneren van het district ten dele aan de Albert Schweitzergroep is toe te schrijven: "Als ze geen progressieve impuls van onze groep krijgen, dan blijven het droplullen."

Er gaan echter veel stemmen op om het district links te laten liggen. Het districtspel, de districtsvoorlichting en het verhaal over de districtsraad die een uur lang vergaderd over het uitdelen van dropsleutels of gekleurde sleutels bij het districtszwemmen dragen niet bij tot een positief imago van het district. De redactie houdt u van de ontwikkelingen op de hoogte. ♣

Zoals u allen ongetwijfeld opgevallen is, is de gemiddelde leeftijd van de barbezoekers over de afgelopen periode is gedaald. Ook zult u opgemerkt hebben dat de leeftijd van de gemiddelde barkeeper eveneens aanmerkelijk teruggelopen is. Dit heeft (en dit kan u godsonmogelijk ontgaan zijn) vanzelfsprekend consequenties voor de sfeer in onze ambiance.

Opdat we elkaar goed begrijpen: ik ben zeker niet tegen elke verandering. Verandering kan, in enkele gevallen, een verbetering zijn bv. in het geval van de koop van een andere auto. Pas echter op; als de autoverkoper uiterlijke gelijkenis vertoont met Elco Brinkman en de soepele babbel van onze minister-president ten gehore brengt, is het een technische en financieel adviseur in de arm te nemen. Beter nog is het, een ander autobedrijf te nemen. Hetzelfde geldt voor een verandering van tenten. Ik herinner mij dat reeds in de tijd waarin ik nog een nederige PL bij de landverkenner was (bij gebrek aan iets beters, er moest in het grijze verleden nog een zeeverkennerwachter worden opgericht) van bepaalde tenten werd gezegd "hier kunnen we de jongens toch niet met goed fatsoen in laten slapen, dit ding is werkelijk op." Afgelopen zomer waren deze tenten nog steeds in gebruik! Momenteel schijnt een bescheiden vervangingsprogramma op gang te zijn gebracht. Let wel, bescheiden: september j.l. zijn twee (2!) nieuwe tenten gearriveerd. Maar zag ik het goed? zijn deze tenten zonder bijpassende grondzeilen gekocht?

Drukregelaars voor onze gasflessen. Eveneens in september j.l. werd ik verzocht te assisteren bij het materiaal verzamelen ten behoeve van het overvliegweekend. Dat klinkt simpeler dan het is. De gemiddelde leek ziet het als volgt: je loopt het materiaal hok binnen. Je grijpt een aantal tentzakken. Elke zak bevat een complete tent. Je pakt een aantal gasflessen. Je loopt naar de bak met drukregelaars en grijpt het benodigde aantal. De leek denkt dat je vervolgens alleen nog maar de storm- en tillelampen, de pannen en wat keukengerei klaar hoeft te zetten, en

klaar is Kees. De leek vergist zich.

Ten eerste: in de zakken zitten geen complete tenten. Als je geluk hebt, zit er in een zak het tentdoek en de bijbehorende stokken. Uitzonderlijke mazzel, er zit ook nog een noklat in de zak en de tent is voorzien van scheerlijnen. Dit geluk is slechts voor weinigen weggelegd.

Ten tweede: een redelijk aantal gasflessen is leeg. Uiteindelijk vind je een volle en loop je naar de bak met drukregelaars. Je pakt er één en kijkt naar de specificatie. Je ziet het getal: 30 (is maximale druk). Je pakt de volgende: 30. Weer één: 30. Na verloop van tijd vind je wat je zoekt: 50/60. Onze flessen hebben een regelaar 50/60 nodig. Wat doen al die drukknoppen 30 bij ons in het materiaal hok? Niet weggooien jongens, komt vast nog wel eens van pas.

Nummer drie: de lampen. Hoeveel hiervan werken eigenlijk? Ik vrees een kleine minderheid. Reserve-onderdelen zijn anathema.

Vier: pannen. Pannen en deksels moet je zorgvuldig scheiden. Blijkbaar hebben sommigen onder ons behoefte aan aanvullende activiteiten en is het beleid er op gericht aan die behoefte tegemoet te komen.

Om terug te komen op het oorspronkelijke thema: de bezoekers van de bar en hun leeftijd. Verandering vindt plaats, maar ongestructureerd. Dit lijkt mij een anachronisme in een tijd waarin binnen de Albert Schweitzergroep steeds meer organisatorische structuren gecreëerd worden. Mijn suggestie is dan ook de volgende: Laten we een commissie oprichten die zich met dit probleem bezighoudt. Deze commissie moet een sfeer-reglement ontwerpen. Dit reglement moet uit zoveel bladzijden bestaan en zo ondoorzichtig geschreven zijn dat een weldenkend mens zich wel twee keer bedenkt voor hij het probeert te lezen. Als het reglement niet aan deze eis voldoet geniet het geen autoriteit. Het reglement dient een antwoord te geven als: Waar ligt de grens tussen oude en jonge barbezoekers? Is er een tussencategorie? Wat zijn de rechten van de diverse groepen? Is het toegestaan seizoensgebonden muziek buiten het seizoen te spelen? Wie bemiddelt c.q. beslist in geval van conflict? Hoeveel geluid mag een individuele bezoeker, respectievelijk een groep bezoekers produceren en hoe controleren we de naleving van deze regel? Ten slotte moet uit deze commissie een persoon voortvloeien, die ik de titel sfeerbeheerder zou willen geven. Dit dient een tikje autoritaire figuur met een forse portie geldingsdrang te zijn, die elke tweede zin inleidt met de woorden: "Het reglement bepaalt....."

Ik ben ervan overtuigd dat, als deze suggestie gehoor vindt, er binnen afzienbare tijd opmerkelijke sfeerverbeteringen zullen plaatsvinden.

Een dagje rondhangen.

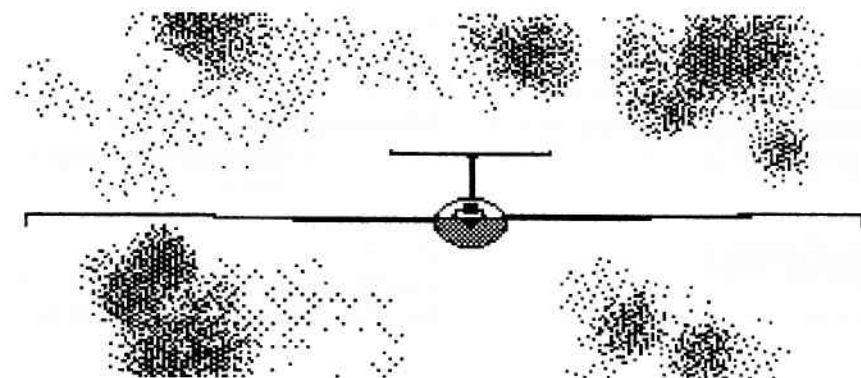
The Explorers
THE EXPLORERS

info:
03480-24794
02943-1101

Wel eens zo'n nachtmerrie gehad waarbij je opeens in een vliegtuig zat en de piloot was? De neus van het toestel is op een plek in de grond gericht. Je kijkt opzij, Een gedrocht van een piloot zit met een sadistische grijns op zijn gezicht met de handen in de lucht. Een knop voor een automatische piloot is niet te

"briefing" scheen te heten en vervolgens mochten we naar de startbaan. Verwacht daar nu niet te veel van. Het was echt niets meer dan een groot ongemaait gazon. De organisatie had echter nog wat verrassingen in petto. Een afgedankte SRV-wagen kwam aangereden en dat

overgedrage werd. Zodoende zit ik hier met de hand aan de knuppel. We gaan oostwaarts en dat kan je niet blijven volhouden. Tijd voor een bocht dus. Knuppel en pedalen behoren in harmonie de kist een bocht door te sturen en dat gaat me minder goed af. we zitten ondertussen op 800 meter en de motor gaat af. Thermiek is nog in geen velden of wegen te bekennen, hoe ontoepasselijk die uitdrukking ook is. Langzaam glijden we dus maar weer terug naar het vliegveld. De piloot neemt de knuppel weer over en ik geniet van het uitzicht. Landen was een makkie en ik kan uitstappen. Mijn knieën knikken niet eens. De rest van de dag kan ik nu gebruiken om te kijken hoe de anderen het ervanaf brengen.

vinden. Je zal zelf moeten vliegen. Het huilen van de wind neemt oorverdovende vormen aan. Ik word wakker. Ik zit nog steeds in het toestel en de piloot heeft nog steeds zijn handen in de lucht. De sadistische grijns is echter een ontspannen glimlach en het gebulder van de wind is slechts een licht gesuis. Het toestel vliegt vrolijk verder en er is weinig aan de hand. De enige met zijn hand aan de knuppel ben ik en we storten nog niet eens neer. Dat is een meevaller! Terwijl ik rustig verder vlieg heb ik even tijd om aan vanmorgen te denken toen we op een walgelijk vroeg moment opstonden om op tijd hier op Terlet aanwezig te zijn. Dat lukte. Er werd ons een preek voorgedragen die

was de starttoren. Een ander kwam aangereden met een hekvormige aanhanger waar wat touwen aanhingen en dat waren de kabels van de lier. Weer andere auto's sleepten de zweefvliegtuigen naar de start en het vliegveld was compleet. Zweefvliegen blijkt verder vooral te bestaan uit het wachten op je beurt om mee te vliegen. Er werd voor ons ook een mototzwever aangerukt en daar maakte ik gebruik van. Ten opzichte van de echte zweefvliegtuigen is dit een bezadigde en gemoedelijke manier van voortbewegen. Iets voor mij dus. Meteen na het opstijgen gaf de piloot te kennen dat het vliegen voorlopig aan mij

Opmerkingen na afloop:

"Dat wil ik dus nog wel een keertje doen"

"Onwijs gaaf"

"Dit is helemaal niet eng"

Het weer blijft zonnig met een oostenwind zodat tegen de tijd dat we weggaan mijn huid aangeeft dat ik een overdosis UV te pakken heb. De weg is een stuk drukker als ik terugrij. Aanspraak heb ik niet. Mijn passagiers slapen. Ik zet maar een muziekje op.

Dag leesvriendjes

Er is weer een hoop post binnengekomen voor onze welpen wensen/esta's

eisen-rubriek. De winnaar van de vijf gulden is deze keer Elias van de Holbihorde geworden. Van harte gefeliciteerd, Elias!

Oh ja voor de duidelijkheid: in deze rubriek wordt doorgaans afgeweken van de voorkeursspelling.

van elias: beste meneer kathi
ik vind het leuk op de
scouting & alles is er bei u leuk
weet tuu nog toen ik voor het
eerst een kamp hat gehat dat
vont ik hed erg leuk en toen die
éne keer toen wei die paarsen-
koeken ik denk dat het bei de
die éne keenderen h. hebengsmade

Ik vind het niet leuk. omdat het zo kout is. Een ik heb zire handen. en ik vind het niet leuk. Amco vroeg iets. Ik gaf antwoord. En toen moest ik dit verhaal schrijven. Ik vind het niet leuk. heele maal niet. dus het was zijn schuld. en ik haat schrijven baloe is niet liev. maar schoutin is wel leuk. Ik ga altijd mee op kamp. dat is wel heel leuk. vooral zomerkamp. want dat is het langst. de andere leiding is wel aardig. en siebren helemaal de andere ook wel hoor
(Anoniempje, Holbihorde)

scouting wij zijn welpen en geen esta's! we zijn heel goed! we zorgen goed voor de natuur. en zijn geen ochtendwelpen. maar middagwelpen. en zijn hee wijs. we zijn monopoly aan aan het doen. we hebben uniformen aan. we zijn een goed club. ik ben 8 jaar. ik vind het hier leuk! einde

(Tessa, Titulaerwelpen)

Ik ben Niels Maarten Albers. Ik ben acht negen jaar. Ik zit in groep zes. Mijn hobbies zijn: Boomklimmen,

huttenbouwen, vikiestoken, in de natuur spelen, play back op house!!!, met de trein rijden (Märklin), badminton, in de tuin werken. Ik vind het leuk bij de scouts omdat ik daar een helle boel van mijn hobbies kan doen.

(Niels, Holbihorde)

Situatin is goed

(Roman, Titulaerwelpen)

op het kamp vond het leuk in het zwembad was het ook leuk. in op de scouting boederij is het ook leuk het kamp huis was stond in het bos. ik ben een esta.

(Thijs, Esta's)

Wij zijn geen estas. Wij zijn welpe. Wij zijn niet gek. Wij zijn stoer. Wij zijn wijs. Wij kune ales. Wij zijn beter dan de lijding. De lijding is gek. De beefers zijn slegt. Wij zijn gek.

(Anoniempje, Titulaerwelpen)

ik ben maarten en ik vind het bij d esta's erg leuk en eerst gingen we een vlieger maken maar die was glijke dag al weer kopot maar de volgende dag ging ik van een andere vuleszak en de zelfde stokjes een vlieger makken

(Maarten, Esta's)

Ik vind de scouting leuk want we doen heel vaak grote leuke dingen. verleden week waren we in het spoorwegmuseum. Dat was heel leuk. Daar waren alemaal treinen en leuken dingen locomotief en stoomtrein. verder weet ik niks maar toch leuk

(Jens, Titulaerwelpen)

K99

ik fin skouting dat is luk de istkir naar
utregt en toun was hut luk en in in de
baus was hut luk en toun trug gingun
toun was hut luk mij mama was blij en
mij oma fant het ool luk en toun fadun
nog een luku filum guzien

(Koen, Titulaerwelpen)

jan stonte in de kou ik vin niet leuk dat ik
buiten stonte ik had het warm maar anders
was ik dood gefroren dat vont ik ook niet
leuk maar dat was ik niet geburt dat was
geen pret dat ik buiten stonte maar binen
heb ik het warm gelukkig nou kan ik
warmen dat is fein maar ik heb een
heelen teit buiten gestann dus heb ik ook
een spel gemist en dat fint ik stom maar
straks mag ik weer en dat was het einde

(Anoniempje, Holbihorde)

we heben vliegers gemaakt. dat was
leuk. dat maakten we van plestik zakke

zakken. De meneer die ons hielp had
zelf ook een vlieger allen dan aan een
werphengel. je moest het met een pl zijn
tweeën doen. je kreeg de dunne latjes. in
het zeil kreeg zatte zaten gaten.

(Frank, Esta's)

wij zijn geen esters. we zijn heel goed.
we heben uniformen aan. wij zijn heel
stoer. we gaan eten en drinken. we zorgen
een betje voor ons zelf. ik ben 7 jaar. de
kinderen zijn wijs. we doen spelentjes.
wij zijn beetr dan de lijdingen.

(Femke, Titulaerwelpen)

scouting scouting is leuk hoor als je nog
niet op ziet moet je er snes opgaan. de
wet is: geen welp speelt samen met de
anderen in de rimboe hij is erlek
friendilek houd fol en zorg goed voor de
natuur. dat was de welpenwed

(Wouter J, Titulaerwelpen)

ik vind scouting erg leuk. je doet erg
leuken dingen zo als Hollanse leeuwen
en leefen monopolie (dat vind ik niet zo
leuk) ik ben 9 jaar en ik zit bij de welpen.
ik ga daar na naar de zeevezkeners. De
leiding is gek voor al Martin en Hatie.
Einde

(Wouter Drost, Titulaerwelpen)

estas ik wil vogende keer vieguir zagen.
ik vind de skouting heel leuk en ik wil er
een jaar op blijven en anders 2 jaar wand
ik vind het zoo leuk wand ik vind dat wij
leuke spelentjes doen en de voregeweek
die vlieger maaken daar heb ik heel vaak
mee ge vliegert

(Pim, Esta's)

Hallo Chriet, ik ben Mark. Ik vind u zo
aaldig. Echt waar heel aardig. U bent
beresterk

(Mark, Titulaerwelpen)

Lid Kring tuin- en landschapsvoorziening

Ook bij uw buurman kunt u ons tegenkomen.....

Want tuinaanleg en onderhoud is ons specialisme. Niet alleen bij bedrijven en gemeente, maar ook in uw tuin kunnen wij verrassende dingen doen!

Bel: (03480)-19564.

de aarhoveniers

MACHINIST VAN DE WOTAN

Een verhaal naar waarheid opgetekend door Ad Borsboom.

De 'Wotan' was zo klein, dat ik begon met haar over het hoofd te zien toen ik met mijn koffer op de havenkade in Antwerpen stond. Schepen genoeg, maar nergens de 'Wotan' waarop of als machinist had gemonsterd. Twintig was ik en ik droomde ervan eens als machinist te varen op een schip van belang. Heer en meester te zijn in een machinekamer met motoren van duizenden paardekrachten. Kun je het mij dan kwalijk nemen dat mijn oog niet viel op het armzalige verschijnsel van nog geen duizend ton, dat daar ergens tussen de kustvaarders lag.

Een bootwerker wees mij tenslotte 'mijn' schip. Was dat de zeesleper 'Wotan'? "Goed voor de sloop", was mijn eerste gedachte toen ik het monstertje diep teleurgesteld stond aan te kijken. Roest bikken was daar niet aan te pas gekomen, de vuilwitte verf werd zomaar over de roest en bladders van de oude verf heengesmeerd.

Aan boord gekomen, kwam ik een slonzige matroos tegen. "Ik ben de nieuwe machinist, is de kapitein aan boord?" De man grijsde: "De ouwe komt morgen pas, je hut is naast de machinekamer en je gaat je gang maar." Ik nam een 'officiershouding aan en vroeg: "Is de eerste er dan niet?" "Dat ben ik", was het laconieke antwoord en enkele ogenblikken later aanschouwde ik mijn hut die bij mij de indruk wekte als muurkast bedoeld te zijn. Doch het denkbeeld alleenheerser te zijn in de machinekamer van deze zeesleper verzoende mij met mijn lot.

De machinekamer was overigens, ronduit gezegd, een varkensstal. De beide karren waren zo vervuild en verwaarloosd dat ik mij afvroeg die dingen nog wel konden starten. Op de werkbank was geen behoorlijk stuk gereedschap te vinden en de bankschroef zat zwaar onder de roest.

Ik deed mijn ketelpak aan en begon welgemoed de ergste vuiligheid op te ruimen met hulp van enkele handlangers die nog tegen sputterden.

Het ging mij aan het hart, dat mensen zo'n mooi ding als een motor zo konden verwaarlozen. Ik nam mij voor daar verandering in te brengen; als ik dan toch de machinist was van deze boot, dan zouden ze het merken ook!

Die avond ging ik voldaan te kooi; je kon tenminste weer zien waar de beide motoren in de machinekamer stonden! De volgende dag maakte ik kennis met de kapitein, een kleine, wat schuwe man die eruit zag alsof hij zich ook wel wat anders had voorgesteld van zijn zeevaartkundige loopbaan. Als ik gedacht had dat de 'ouwe' oog had voor wat ik aan de motor had gedaan, kwam ik wel bedrogen uit. "Als je maar zorgt dat hij draait, meester," zei hij zonder geestdrift, "dan ben ik allang tevreden." Weinig bemoedigend, maar de betiteling 'meester' streelde opnieuw mijn ijdelheid.

Die middag voerden we uit. Ik was lang en zwaar aan het torren voordat ik de beide karren aan het draaien kreeg, maar toen die dingen eenmaal deden, waren ze gewillig ook. Misschien viel het allemaal nog wel mee.

Ach, in zekere zin viel het ook wel mee. De 'eerste' bleek een alleraardigste vent te zijn. Wat ruw in zijn uitdrukkingen en gedragingen, maar met het hart op de goede plaats. Dan was er nog een jongen van twintig jaar, die als handlanger was aangemonsterd. Hij zong en floot de gehele dag en beschikte over een onuitputtelijke voorraad zeemansverhalen, het ene nog onaannemelijker dan het andere, maar allemaal de moeite waard om naar te luister.

De ouwe, daar hadden we geen last van, die bleef dag en nacht in zijn hut. "Als die aan boord is, begint z'n winterslaap," verduidelijkte de eerste.

Ik had mijn handen vol aan de verwaarloosde motoren. Dag en nacht hield ik mijn hart vast dat die oude dingen het plotseling zouden laten afweten. De beide motoren moesten nodig uit elkaar en ik nam mij voor dat op een geschikt moment te doen maar telkens weer kreeg ik er de kans niet voor.

Dat ging mij tenslotte zo gruwelijk tegenstaan dat ik de ouwe op een goed dag vertelde dat ik in Londen wilde afmonsteren. "Meester," zei hij, "doe mij nou een lol en blijf. Hoe kan ik nou varen zonder een machinist als jij?" En ik had toen kunnen zeggen dat dat mij niet streeelde en dat hij zelf maar moest zien hoe hij het oploste. Maar dat deed ik dus niet. Ik bleef onder de voorwaarde dat ik in Lissabon waar we heen gingen, de gelegenheid zou krijgen de beide motoren uit elkaar te nemen. "Hoelang denk je nodig te hebben?" vroeg de ouwe benauwd. "Drie dagen, met wat hulp." De ouwe sloot zijn ogen, alsof hij een klap op zijn hoofd had gekregen maar stemde toe. "En als ik die drie dagen niet krijgen, stap ik alsnog in Lissabon van boord," voegde ik er dreigend aan toe.

Dit dreigement was echter niet nodig geweest want de Wotan zou Lissabon nooit bereiken.....

(Wordt vervolgd)

Woordenlijst:

- Ouwe = kapitein
- Eerste = stuurman
- meester = machinist
- ketelpak = overall
- kar = motor
- handlanger = matroos

Luchtverkenners

Hoi idioten,

Het was best wel een tof kamp. Maar ja, er ontbrak iets. Maar wat? Twee meisjes. Ja, ja, ik was eenigst meisje, snif, snif. Nou zal ik schrijven wat voor kamp het was. Een ZENDKAMP. u LEEST HET GOED.

Wat deden jullie daar?

Zenden natuurlijk, idioten!!!!

Wat is dat?

Idioten, weten jullie dat niet?

Nou, ik zal het maar vertellen. Je hebt een soort radio met een soort spreker eraan. Dan zend je door radiogolven berichten door. Als iemand je niet verstaat gebruik je het NATO spelalfabet.

A = alfa, B = beta, C = charlie, enz.

Snappen jullie het?

"ja"

Goed zo.

Dit is een belangrijk bericht. Neem het goed in je op idioten. Gedaan met een fax.

Dank u.

Ik en Tim hebben met dat zenden een insigne gekregen.

Elvira Koeleman.

Ha Idioten

Het was een best wel tof kamp

Maar ja, er ontbrak iets

Maar wat?

2 meisjes

Ja ja, ik was eenigst meisje snif, snif

Nou zal ik schrijven wat voor kamp het was

Een ZENDKAMP

Uleest het goed

Wat deden jullie daar?

Zenden natuurlijk Idioten !!!

Wat is dat?

Idioten weten jullie dat niet?

Nou ik zal het maar vertellen

Je hebt een soort radio

Met een soort spreker eraan

Dan zend je door radiogolven

Berichten door

Als iemand je niet verstaat

Gebruik je het NATO spelalfabet

A = Alfa

B = Beta

C = Charlie

enz.

Snappen jullie het?

"ja"

Goed zo

Dit is een belangrijk bericht

Neem het goed in je op Idioten

Gedaan met een fax

Ik en Tim hebben met dat zenden een insigne gekregen

Elvira Koeleman

Ha Idioten

Het was een best wel tof kamp

Maar ja, er ontbrak iets

Maar wat?

2 meisjes

Ja ja, ik was eenigst meisje snif, snif

Nou zal ik schrijven wat voor kamp het was

Een ZENDKAMP

Uleest het goed

Wat deden jullie daar?

Zenden natuurlijk Idioten !!!

Wat is dat?

Idioten weten jullie dat niet?

Nou ik zal het maar vertellen

Je hebt een soort radio

Met een soort spreker eraan

Dan zend je door radiogolven

Berichten door

Als iemand je niet verstaat

Gebruik je het NATO spelalfabet

A = Alfa

B = Beta

C = Charlie

enz.

Snappen jullie het?

"ja"

Goed zo

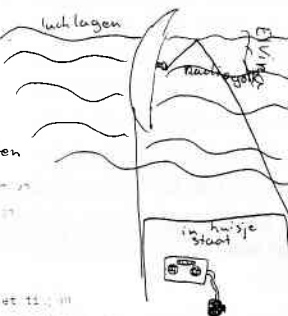
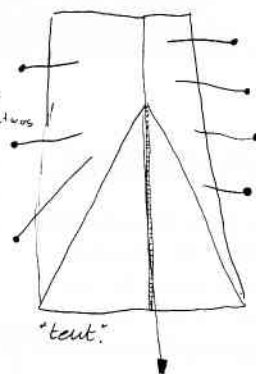
Dit is een belangrijk bericht

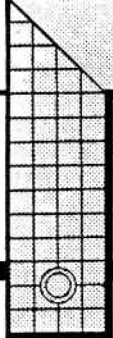
Neem het goed in je op Idioten

Gedaan met een fax

Ik en Tim hebben met dat zenden een insigne gekregen

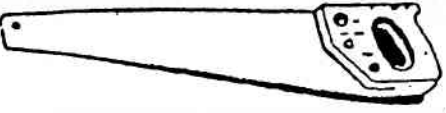
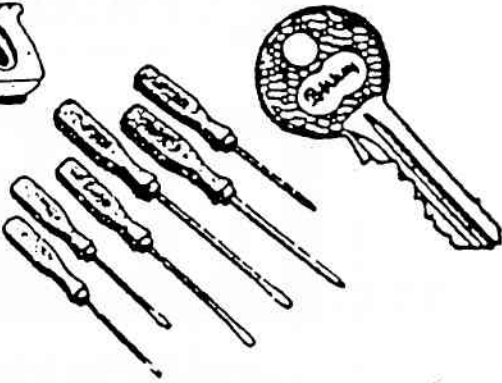
Elvira Koeleman

DE VAKMAN

weet er meer van!

Woerdense IJzerhandel

Kruisstraat 1

3441 BW Woerden

03480 - 12934

Overvliegweekend.

Op zaterdag 25 en zondag 26 september werd op de boerderij het overvliegweekend gehouden, waarbij de oudere leden overvlogen naar vervolgonderdelen. De algemene coördinatie van het kamp was in handen van Marcha van de Berg en Frank Tebbe, intensief ondersteund door het overgrote deel van de gehele leiding, zodat hier met recht van een groepsprodukt mag worden gesproken. Met name het materiaalbeheer en logistiek manager Ad Borsboom hebben een belangrijke ondersteuning geleverd, waarop de rest van de leiding het programma kon gaan dragen.

In eerste instantie zou het kamp in Baarn plaatsvinden, maar vanwege het slechte weer werd besloten het kamp toch op de boerderij te laten plaatsvinden. Dankzij een welwillende instelling van de eigenaar, kon de aan het terrein grenzende boomgaard gebruikt worden als kampeerterrein voor de land-, zee- en luchtverkenner.

De overvliegceremonie zelf was een produkt van de explorers, die ondanks het korte tijdsbestek een schitterende indianenbrug en kabelbaan wisten te bouwen. Voor het eten op zaterdag-

middag werd behalve op de kookstaf onder leiding van Marjolein Roerhorst een beroep gedaan op een Woerdense Chinees, die voor 197 aanwezige personen bami klaarmaakte.

De zondagochtend werd in de voor de gelegenheid afgehuurde Woerdense bioscoop doorgebracht. Nadat iedereen bijgedragen had aan het opruimen van het kampterrein na afloop werd door de barcommissie in samenwerking met de beverleiding en onder leiding van Arjen Engelhard een maaltijd aan de leiding aangeboden.

Afscheid van Simone, Luuk en André.

Op zaterdagavond 20 november nam de Albert Schweitzergroep afscheid van landverkennersleiding Luuk Voeten, landverkennersleiding en materiaalbeheerder André Schouten en zeeverkennersleiding Simone Brand. Behalve dat er een feest in het geniep was voorbereid, was er ook een videoband opgenomen met emotionele afscheidswaarden van bekenden en onbekenden.

Tekenwedstrijd.

Voor de 'teken een teek'-tekenwedstrijd is geen enkele inzending binnengekomen. De hoofdprijs, een geldbedrag van f. 350,- komt daarmee te vervallen.

Joke van Aarst onderscheiden.

Groepssecretaresse en Scoutshop-beheerster Joke van Aarst is door de stichting Jantje Beton onderscheiden met de zilveren Jantje Beton (zie bijgaand krante-artikel uit de Woerdense Courant van 11 november). Van harte gefeliciteerd hiermee, Joke!

PERSONALIA

Woerdense krijgt Jantje Beton-speld

WOERDEN — De Woerdense J.A. van Aarts-Volkers kreeg vorige maand de "zilveren Jantje Beton-speld" uitgereikt. Nog tientallen andere vrijwilligers die zich inzetten voor de jaarlijkse collecte voor het nationaal jeugdfonds kregen zo'n onderscheiding. Dat gebeurde tijdens een jubileumfeest in het Brabantse Veldhoven. De zilveren blijk van waardering is bestemd voor vrijwilligers die tenminste tien jaar actief zijn.

De Jantje Beton-inzameling is deze week. Leden van zes Woerdense verenigingen leveren collectanten.

cestbon
VOORSTRAAT 45

WOERDEN

NOTEN

MIDDEN IN DE VOORSTRAAT

B.W.VAN VLIET

TIMMER-BOUWBEDRIJF

alle voorkomende bouwwerkzaamheden:

* nieuwbouw	* dakkapellen
* verbouw	* ramen - deuren
* onderhoud	* kozijnen - trappen

GILDENWEG 7 3449 HT WOERDEN

TEL. 03480-16039

DE KIWI

De kiwi is een grappig diertje dat helemaal niet van gezelligheid houdt. Sterker nog: de kiwi durft zich overdag helemaal niet te vertonen. Alleen 's nachts sluipt hij stiekem door het bos, op jacht naar bessen, wurmen en smakelijke insecten.

De kiwi is best wel zielig. Hij is een vogel zonder vleugeltjes en zonder staart. Bovendien zijn z'n veren hartstikke harig en heeft ie heel slechte ogen. Maar hij kan wel heel goed in de grond wroeten en wurmen vangen. Met z'n lange, kromme snavel prikt hij dan in de grond en als daar dan toevallig een worm zit, dan eet de kiwi het arme beest met huid en haar op. Oplettende lezertjes zullen misschien opmerken dat een worm weinig haar heeft. Nu, dat is zo, maar de kiwi des te meer. Als de kiwi trouwens pech heeft, dan moet ie het halve oerwoud omploegen om een hapje te kunnen eten.

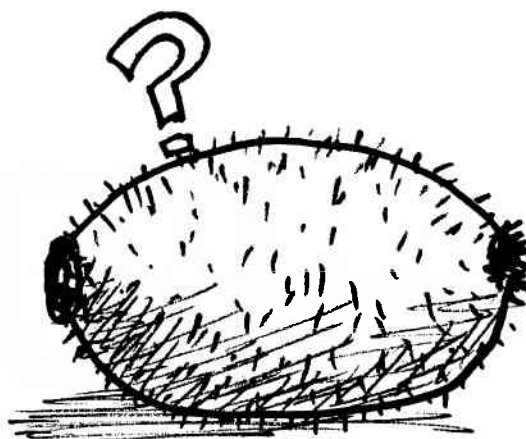
In de grond wroeten vindt de kiwi echt heel leuk. Als een kiwi-mannetje en een kiwi-vrouwtje elkaar wel zien zitten, dan graaft het mannetje voor zijn geliefde een knus hol onder een boom. Dat romantische gedoe met takjes verzamelen en nestjes bouwen vinden kiwi's maar niks. Bovendien houden ze helemaal niet van bomen klimmen.

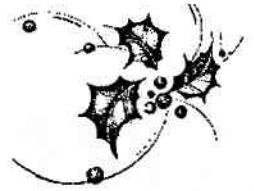
Bij de kiwi's legt het vrouwtje de eieren, en dit zijn niet zomaar eieren: dat zijn enorme eieren. De eieren zijn zo groot, dat kiwikundigen zich afvragen of hier niet stiekem een ooievaar aan te pas komt, die de eieren na bestelling bij het postorderbedrijf voor kiwi-eieren gratis thuis bezorgt.

De mannetjeskiwi gaat tweeënhalve maand bovenop het ei zitten. Hij heeft dan ruim de tijd om te gaan nadenken over de toekomst, het leven en de zin van het bestaan. Na die 75 dagen gebeurt er iets heel bijzonders. 'Das Ei zerplatzt und ein Küken hüpf't heraus', zo typeerde de vooraanstaande kiwikundige H. Sauerkrauten ooit scherp het verschijnsel. Het uit het ei gekropen kiwikuiken kan al heel gauw z'n eigen wurmen vangen.

Er zijn drie soorten kiwi's: de bruine kiwi (alias de *Apterix Australis*), de kleine gespikkelde kiwi (deze is klein en gespikkeld) en de grote gespikkelde kiwi (deze is klein en gestreept).

De kiwi wandelt alleen maar in Nieuw Zeeland rond. De kans dat je 'm hier in Nederland 's nachts in het bos tegenkomt is dus verschrikkelijk klein. Dat is ook niet zo erg, want voor de gezelligheid moet je immers niet bij de kiwi zijn.

Toekomst...

(door Monique Vianen)

Toekomst, wat is toekomst?? Volgens het woordenboek dat ik hiervoor heb opengeslagen staat toekomst voor: 'de tijd die nog komen moet; in de naaste - : heel binnenkort; de jeugd heeft de toekomst in handen'. Vooral dit laatste spreekt mij enorm aan. De jeugd, wat is de jeugd tegenwoordig?? Zoals ik deze zie, in de vorm van Bevers, Esta's, Welpen, Land-, Lucht- en Zeeverko's en dan maar te zwijgen over de Explorers (wellicht is dit de jeugd die de toekomst het eerst in handen krijgt), ziet de toekomst er dan niet erg gevaarlijk uit??

Ik denk dat ik hier, om nachtmerries te voorkomen, maar over zwijgen moet en maar even aan iets onschuldigs moet beginnen. Natuurlijk kan ik hier wel opschrijven wat ik verwacht van de toekomst, maar dat is te gemakkelijk, hoewel de toekomst voor eenieder van ons altijd een verrassing zal blijven.

Wat mij op dit moment bezighoudt zijn kinderboeken. Bij mij op het werk lezen we veel over Jip en Janneke. Zolang ik me kan heugen, en ik denk dat dat ook geldt voor de oudere generatie onder ons, zijn deze verhaaltjes al in omloop, en ik denk dat wij als jeugd deze verhalen weer aan onze kinderen over gaan brengen. Maar wat mij nou zo frustreert is dat Jip en Janneke NOOIT ouder worden, we lezen altijd over deze twee kleuters die allemaal dagelijkse dingen meemaken. Natuurlijk kunnen wij de toekomst voor hen al voorspellen. "Ze gaan op zijn minst trouwen, krijgen twee kindertjes en die noemen ze dan vast Tip en Tanneke en die beleven weer allerlei avonturen waar Pa en Ma over mee kunnen meepraten". Maar wat ik graag zou willen weten is....met wat voor bedoeling worden deze kinderen in de boeken en de boeken daarna en daarna klein gehouden. Hetzelfde met Dik Trom of Pietje Bell deze jongens zijn dan wel eens jarig in de boeken maar volwassen worden ze nooit.

Natuurlijk is het alleen maar leuk dat de toekomst een open boek blijft voor deze boeken-kinderen, onze eigen fantasie krijgt dan weer een keertje de vrije loop. Maar toch het schrijven van dit stukje heeft me toch weer doen wakker schudden dat de Toekomst voor iedereen een open boek is...

Namens de Bevers wens ik iedereen een goede Toekomst en dat het maar mag worden zoals je verwacht dat deze worden zou. (of zo iets).

Monique Vianen

GOEDE VOORNEMENS.

In het kader van het thema toekomst vond uw redactie het nodig om enkele befaamde scouting-opinieeliders aan de tand te voelen over wat zij in 1994 van plan zijn te gaan doen.

Marcha: Ik ga in '94 elke woensdagavond voor gek staan bij aerobic, dat wil ik geen week meer missen. En natuurlijk ga ik nooit meer vervelende dingen zeggen over esta's, die ik niet meen.

Marco: Ik ga nog beter m'n best doen bij het corvee. En verder wil ik me graag gaan inzetten voor het district.

Siep: Ik heb geen goede voornemens.

Martin: Volgend jaar ga ik winnen van Ad met vechten.

Marianne: Ik ga een rijke vriend zoeken.

Claus: Geld verdienen.

Renate: Eindelijk gelukkig worden met m'n droomprins.

Ad: Elke week een emmer cement in de muur stoppen.

Commerijn: Meer liefdesbrieven aan Herman schrijven.

Victor: Een prachtige baan als medewerker van de Europese jamboree bemachtigen.

Jules: Ik zou graag meer thuis zijn en minder gehaast leven (??????? - red.).

Nico: Volgend jaar wil ik een vrouwtjesleiding bij de lucht-verkeners.

Sabine: Hard leren en slagen.

Jetske: Ik ga m'n propaedeuse halen.

Evelien: Een goed voornemen voor 1995 verzinnen.

Babs: Een baan vinden.

Estique: Ik wil m'n prop halen en ik hoop dat iedereen lief wordt voor elkaar.

Jaap: Volgend jaar ga ik vaker op m'n motor naar m'n werk.

ZONDER LUCHT GEEN TOEKOMST.

“Eerste minpuntje voor de luchtverkenners”, dit was mijn eerste wazige gedachte op deze gedenkwaardige zaterdag toen om negen uur m’n wekker me wekte. Deze gedachte bleek echter niet representatief voor de rest van de ochtend; zoals u zult lezen was het juist erg leuk bij de luchtverkenners.

Slechts tien minuten te laat arriveerde uw reporter op de verkennerszolder alwaar de voltallige leiding (3 man en jammer, jammer, jammer geen vrouw) bezig was twintig prille verkenners in bedwang te houden. Toen er een soort van geopend was, begon Victor een mooi verhaal over de activiteiten van de komende weken. Die morgen zouden ze brood gaan bakken, hetgeen natuurlijk niet De Typische Luchtverko Activiteit is. Maar de TOEKOMSTPLANNEN mochten er zijn: het afbouwen van de Albatros II (het befaamde zweefvliegtuig, opvolger van de Albatros I die zo jammerlijk ter aarde stortte), een bezoek aan vliegveld Valkenburg, pooltocht, kerstdiner, sinterklaasviering en zomerkamp.

Maar zover was het allemaal nog niet, eerst moest er stokbrood gebakken worden en daarvoor heeft men twee zaken: vuur en brooddeeg. Victor en Jules zouden met de kids voor het eerste zorgdragen. Nico zou samen met z’n liefstallige assistentes Marjolein en Elsbeth voor deeg zorgen.

Aangezien Nico nu toch al huishoudelijk bezig was besloot ik eens te informeren naar koffie. Mijn vraag verraste Nico geenszins maar hij moest me tot zijn (en mijn!) spijt helaas mededelen dat de koffie net op was. Maar gelukkig ging hij met gezwinde spoed verse koffie zetten en ik moet zeggen dat deze een hoogtepunt vormt in mijn scouting-koffie-carrière.

Na de verrukkelijke koffie besloot ik eens een kijkje te gaan nemen bij de kampvuurkuil. Daar waren Victor en Jules wanhopig met natte twijgjes en dito grassprietjes in de weer, gadeslagen door achttien hoogst geïnteresseerde verko’s. Op mijn suggestie dat houten vliegtuigjes ideaal zijn om spaanders van te maken reageerde Jules hoopvol en Victor uiterst gekwetst. Dit leidde tot nog verwoedere pogingen om brand te stichten, nu niet meer alleen om stokbrood te bakken maar tevens om te bewijzen dat je zonder vliegtuigvernietiging ook prima fik kan steken. Enigszins op mijn hoede voor eventuele wraakacties van Victor en om hem niet verder te tergen met m’n commentaar, bedacht ik dat ik de leden wel eens kon interviewen. De interviews waren kort maar krachtig en bestonden uit één vraag, te weten; wat is het leukste bij de luchtverko’s. Hieronder vindt u de resultaten.

- Elsbeth en Marjolein: vliegtuigen bouwen.
- Kelly: fikkie steken en zenden.
- Thijs: vliegtuigen bouwen.

[N.B. hierna werd het antwoord ‘vliegtuigen bouwen als te voor de hand liggend verworpen].

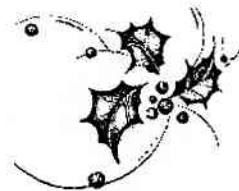
- Marius: elektronica en film kijken.
- Reyer: elektronica.

[N.B. hierna werd het antwoord elektronica niet langer geaccepteerd en de originaliteitseis ingevoerd].

- Jeroen: vliegt...euh vliegeren.
- PP: spelletjes zoals Hollandsche leeuwen.
- Tim: kamp.
- Alex: houthakken.
- Martijn: bombita’s (niet te verwarren met Lolita’s of Barbarella’s, het betreft hier een soort knalvuurwerk).
- Joost: Victor die het vuur niet aankrijgt.
- Joost: zweefvliegtuigen.
- Gerdien: de gezelligheid (genoemde verko is zusje van de befaamde welpenleidster Commerijn en derhalve niet veel gewend).
- Doornelvira: vervelen.
- Pauline: onkruid planten
- Simone: gras plukken (ga zo door, dames, zo word je vriendjes met de terreinbeheerder - red).

Na deze diepteinterviews was het vuur nog altijd niet brandende en stond ik wat besluiteloos te blauwbekken toen Ad me lokte met welpenkoffie in ruil voor gratis publiciteit. Terwijl de koffie werd gezet vermaakte ik me met het pesten van welpen, esta’s en Sieps hond en ik had het reuzeleuk. De koffie kwam en ging en ik wijdde me wederom aan m’n verslaggevende taak.

Tot mijn niet geringe verbazing brandde het vuur er intussen lustig op los en kon het feest beginnen. Er werden takken ontveld, deeg uitgedeeld, overal

opgesmeerd (soms ook op de takken) en vervolgens werd alles in de hens gestoken. De resultaten waren soms toch nog redelijk te hachelen en op/in de meeste gedrochten kon wel jam of boter of suiker of een combinatie hiervan gesmeerd worden. Deze culinaire hoogstandjes werden begeleid door een overvloed aan thee.

Toen alles 'schoon' op was, was het tevens tijd om te sluiten. Dit gebeurde op de zolder en ging vergezeld met wijze woorden van Victor die een ieder tot lering en leidraad konden dienen. Er mocht één squadron achterblijven om schoon te maken en dat deden ze vol overgave. Na gedane arbeid bleven ze rustig hangen tot ze er door de leiding op zachtzinnige wijze werden uitgeschopt.

Hierin zag Nico het bewijs van aanhankelijkheid en goede programmering en nog veel meer goeds. Volgens mij was het gewoon te koud om buiten te rellen. Hoogste tijd voor het grote luchtverkennersleidingdiepte-interview.

Vraag 1: Wat is er LEUK aan de luchtverko's?

- Jules: het is een nieuwe groep waar we nu mee starten. Je kunt er leuke nieuwe ideeën in kwijt. Het is gewoon een ernstig leuke uitdaging.
- Victor: Knutselen, met boemerangs gooien, primitief en ruig bezig zijn en nog veel meer. Met de luchtverkenners kun je gewoon alle kanten op.
- Nico: Het is een nieuwe uitdaging na negen jaar zeeverkenners.

Vraag 2: Wat is er niet leuk aan de luchtverko's?

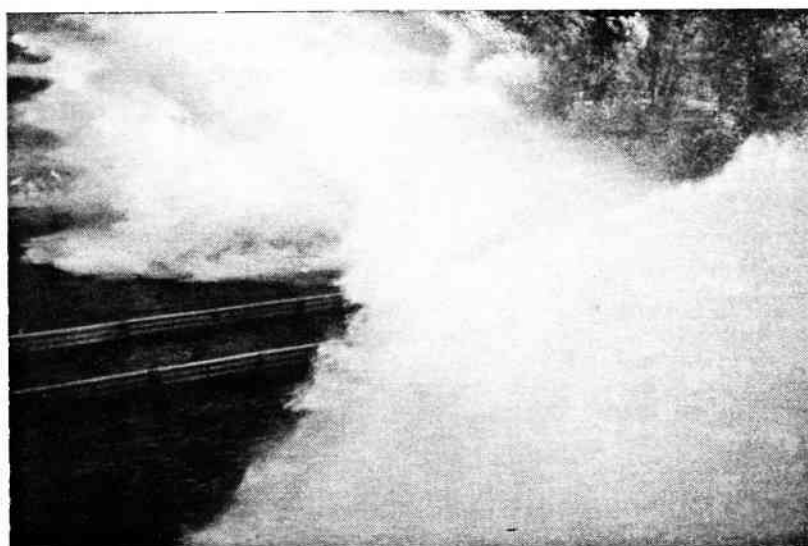
- Nico: De leeftijdsopbouw is erg scheef.
- Victor: Ze praten bij het openen en sluiten.
- Jules: We ondervinden alle perikelen die bij een beginnende groep horen. Er is nog weinig structuur en we missen oudere leden die als hulp-leiding kunnen functioneren.

Hierna verliep het gesprek verder gril-
lig. Het gaat over de elektronica-club, voedingen, modules, printplaten, het clonen van leiding, typen op afstand, ordeproblematiek, survival en nog veel meer. dit illustreert maar weer de veelzijdigheid van de luchtverkenners-leiding (of hun warrigheid).

Eén ding heb ik nog niet vermeld en dat is een oproep en tevens de boodschap aan het volk. De luchtverko's zijn dringend op zoek naar een vrouwjesleiding. Als je dus boven de 16 en van het vrouwelijk geslacht bent kun je je per gisteren aanmelden. Bij deze de verzekering dat je je aanmeldt bij de leuke groep met lieve kindertjes. Andere verzachtende arbeidsomstandigheden; de koffie van Nico, de zoete broodjes van Jules en de charme van Victor (dat laatste werkt in ieder geval bij de meisjesleden. ♣

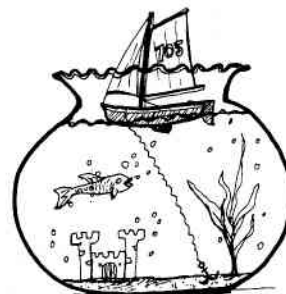
EXPLORERERS OP KAMP.

De explorers zijn op kamp geweest naar Duinrell. Zoals u ziet was het leuk, alles.

ZEEVERKENNERS

309

Kamp Vinkeveense plassen 1993

AANKOMST

Zondag om 9 uur 's morgens moest iedereen bij de boer in de Meije zijn. Coen ging op de vroege ochtend T-shirts van het kamp verkopen. Na veel gepuzzel en bagage in de boten te krijgen gingen we richting Vinkeveen. We stopten bij de haven om de rest van de spullen op te helen. Toen we eenmaal op het kampterrein waren begon iedereen zijn tent op te zetten. Toen de tenten overeind stonden gingen sommige zwemmen en anderen bleven op het kampterrein. Na het eten gingen we de plassen verkennen.

WEDSTRIJD

Het was de bedoeling dat er 6 zeilwedstrijden werden gehouden, aangezien de meeste leden na de 2e zeilwedstrijd niks meer aan vonden werd het ingekort op 4 zeilwedstrijden. De winnaar was de 946 en laatste 706.

THOMAS

De 2e dag gingen we 's avonds Hollandse leeuwen doen waarbij Joesoef Thomas z'n scheenbeen molde. Thomas moest naar het ziekenhuis maar het was gelukkig niet ernstig dus Thomas hoefde niet naar huis. Maar kon niet gedoopt worden.

DOPING

De doping werd een dag uitgesteld. Er waren dit jaar 12 dopelingen. Het prakje was dit jaar gemaakt door Gerben en Willemijn.

BOURGONDISCH ETEN

Iedereen moest dit jaar een laken en spelden meenemen zodat we ons zelf moesten omtoveren tot Julius Cesar. We gingen barbecuen, het broodbeslag was zo dun als pannekoekbeslag. Toen het avond werd, werd een dropping gehouden (wat overigens helemaal niet doorzichtig of zo).

DIERENGELUIDENSPEL

We gingen het dierengeluidenspel doen, wat overigens weinig met dieren te maken had. De dieren/ mensen waren: Zoef de Haas, Zangeres Zonder Naam, Michiel de Ruyter, Frank Govaars, 06-Anita, de winnaars waren vanzelfsprekend Arno en Gerben.

JONGEREN-OUDEREN DOE DAG

De jongeren gingen gezellig sminken en zelf pannekoeken bakken en als klap op

de vuurpijl in de boten slapen. De ouderen gingen met 2 boten naar Loosdrecht. Op de heenweg konden we een sleepje krijgen. Om een uur of 5 hadden we een snackbar ontdekt waar iedereen stokdoof was. Zoef probeerde met gebarentaal een patatje te bestellen. Uiteindelijk gingen we naar de pizzeria, om op het terras van de dove snackbar pizza's te eten. De snackbar vond het alleen een beetje gek toen hij pizzadozen in z'n vuilnisemmer vond.

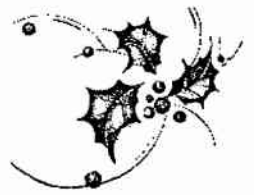
's Avonds was er een zeilerscafe waar overigens een andere zeeverkennergroep was. Uit eindelijk gingen we naar een eiland om daar te slapen. We hebben een kampvuur gestookt met 2 primussen. 's Ochtends werden we gewekt met een klein pisbuitje. Iedereen dook in de dektent. Toen de bui over was gingen we terug naar Vinkeveen.

TERUG NAAR WOERDEN

We stonden 's morgens vroeg op om terug te gaan, we hadden gelukkig geen regen. Toen we weggingen kregen we een sleepje, behalve de 705 en 706. Die moesten alles wrikken, jagen en roeien. Toen iedereen in Woerden was ging iedereen uit/ afgebet naar huis.

Arno Klijn, boots 706

HERFSTKAMP ZEEVERKENNERS.

Vrijdagavond. We zaten gezellig in het fiatje van de mama van Mark. Mark dacht: "Laat ik eens lief zijn, ik geef hun een kauwgompje." Smak, smak! Mark deed debiel, Sabrina moest lachen en....roggelde roggel, daar lag het kauwgompje, op de grond. Maar ik, superfenna, rukte het kauwgompje natuurlijk wel weer uit het net gereinigde vloerkleed.

Spoedig kwamen wij in Baarn aan! Dit zal het leukste kamp eeuwig worden. Vrolijk moesten we in het donker de tenten op gaan zetten. Normaal niet zo'n probleem, maar ach, die rare wijven met die huna, huna, handen... Tja, daar kwam Bert bij te pas. Eiiiindelijk klaar. Gaan we één of ander debiel spel doen! Dodende stralen ofzo. Wij gingen maar gewoon tegen een boom zitten. Dáár krijg je koude billetjes van. Hè, hè, naar bed. Voor Sabrina en mij was het dus openluchtslapen, we lagen nogal buiten te liggen. Zand happen enzo, blaadjes eten, jimmie, jimmie. Liggen we een beetje te lullen KOMER MAAR UIT!!! Wij helemaal in de stress. We dachten namelijk dat dat was omdat we lagen te lullen. Nee dus, dropping! Hevig gejack, eerst nog even plassen en de auto's in! Sabrina en Fenna werden geuitelkaargerukt. De dropping was kei lang! We kwamen helemaal dood terug. Wel 2.7. km!! ohhhh! Klaar! Welterusten en tot morgen!

Gisteren was het nu morgen. Nu is het dus vandaag. Vandaag is het zaterdag. Indien het al weer 3 weken gelden is spreken we van: 3 weken geleden. We gingen effies plassen. Pssss! Daarna huppelden we terug naar het kampterrein. Lekker havermout eten! Blubber de blubber! We gingen geloof ik, balletje trap doen. Toen gingen we alweer middageten. We vroten tostie op. Sjoerd-Jan ging nog hele leuke verhaaltjes vertellen uit Fenna's hitkrant. Triest joh!! Na het eten gingen we pionneverstoppertje doen. Dat was heel

leuk. Tuurlijk had de groep van Fenna en Sabrina gewonnen.

Daar weer na gingen we hevig koken. Het resultaat moest stampot koken. Het resultaat moest stampot andijvie worden. Het zag er wel naar uit, maar het smaakte alleen een beetje raar (spreek de 'R' uit zoals Fenna dat doet en geen 'L' want dan ben je stout). Het was niet onze schuld hoor, waarom niet, daarom niet, daarom is geen reden, als je van de trap afvalt ben je gauw beneden, tenzij.... dat weten we niet meer, moet je maar effe aan Sjoerd vragen.

Arme Simone!!!! Zij kon niet mee, zij had een gebroken voetje! We gingen met z'n allen een hevige kaart sturen naar dat arme kind.

Maar goed, we gingen heel erg strak de vaat laten staan, en vrolijk het dieregeluidenspel doen. We gingen eerst met elkaar, maar Selma en Marije vonden het héééél eng! Maar we mochten niet met zijn vieren. Dan maarsplitsen! Selma ging met Sabrinamee huppelen en Marije met mij. Marije en ik gingen toen hartstikke erg Koen horen zingen. Wij eropaf. Weet je wat hij zong?! ONZE HIT. Ik ben mijn lieve hondje kwijt! Alleen dan 20 keer zo vals! en lelijk! en debiel! In één woord: niet om aan te horen! Dat zijn dus 5 woorden.

Maargoed. Er lagen daar allemaal van die enge bomen. En wij dachten: Koen is

vast ook één van die enge bomen! Wij tussen die wortels porren, por, por. ENG joh! Bleek dat Koen in één van die omgevallen staande enge bomen zat!!! Na het dieregeluidenspel hadden we gezellig een bonte avond. Nico nam afscheid van de toffe, leuke zeeverkenners, en wordt nu leider van die maffe luchtverkenners.

Toen gingen we naar de tent huppelen. Even plasplas doen achter de tent en toen snurk, snurk. Fenna en ik waren weer vrolijk aan het zand happen en bladeren aan het eten.

We mochten lekker lang uitslapen en gingen daarna vrolijk knik knakken. Daar gingen we door het bos huppelen en allerlei spelletjes doen, huppel de huppel. Fenna was hem ook nog een keer met balletje trap, best droog. toen we klaar waren met al dat gehuppel gingen we terug naar het kampterrein. We moesten de tenten af gaan breken. dat konden we (natuurlijk) wel met onze huna, huna handen....

Nog even kloten op het kampterrein en toen naar de stad in Baarn, we kregen ieder f5,-. Daar moesten we van leven die avond. Daar flip je toch op? Fenna en Mirjam gingen een pizza halen. Jimmie, jimmie! (Tommie lach) Sabrina en klittepit en dat soort prutjes namen patatjes. Ham, ham, slik, weg! Klaar. En toen gingen we net zo hard weer terug huppelen. En wat stond er toen klaar? Broem, broem auto! En er volgden er meer! En dát was het einde van het kamp.

Einde (Bert lach)

XXX Sabrina & Fenna.

De Michiel de Ruyterwacht gaat naar Friesland!

Een zomerkamp is voor elke groep het hoogtepunt van het jaar. Dit geldt zeker voor de zeeverkenners!

Na actieve zomerkampen in Nederland en Engeland, gaan ze in '94 met hun boten naar de watersportprovincie Friesland.

Het kamp loopt parallel met het zomerkamp van een bevriende Haagse zeeverkennerswacht. Enkele activiteiten worden gezamenlijk gedaan.

Het slepen van de boten naar en van Friesland is een voorbeeld hiervan. De gigantische sleep bestaat uit zo'n 10 à 11 boten! De sleper zelf is ook niet een van de kleinste.

De Michiel de Ruyterwacht vertrekt zaterdag 9 juli uit Nieuwkoop en zondag

10 juli zullen ze al in Friesland zijn. Wat een sleepsnelheid!

In Friesland wordt gekampeerd op een groot en fraai kampterrein direkt aan het water.

Wat wordt er zoal gedaan? Natuurlijk veel zeilen, zwemmen, spellen spelen, zeilinstructie, twee-daagse plassentocht, zeilwedstrijden, dagtocht en vele verrasingen. Kortom: gezellig actief vakantie vieren aan, op en in de uitdagende Friese wateren.

Op zondag 24 juli is het avonturenkamp afgelopen. Direkt na het kamp worden er weer opkomsten gehouden op ander water: de vertrouwde Nieuwkoopse Plassen.

Boten terug brengen

Zaterdag 6 november was het zover. De laatste keer zeilen van de zeeverkenners. De 6 lelivletten werden met zeer gunstige wind teruggezeild. Via de sluizen in Woerdense Verlaat, de Grefte over, Blokhuisbrug onderdoor.

Ouderijn, Singel af en de spoorbrug onderdoor.

Onder de spoorbrug net zolang wachten tot er een trein kwam. Maar helaas niks nadat de trein was gepasseerd.

Bij de bowling was het raak! Iedereen saboteerde iedereen. Mensen gestressed. Alle boten overdwars over het water. Rond drieën waren we op de boerderij. De boten werden afgetuigd en de zeilen ontmarreld.

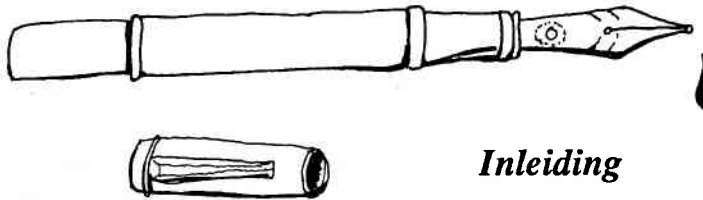
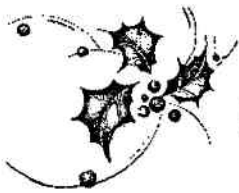
TRENDS BINNEN SCOUTING.

Opdat u up to date het nieuwe jaar in kunt gaan, volgen hier de laatste trends, voor u gevolgd en genoteerd door uw redactie.

out	in
darten Herman Bert parkeerbeleid zeeverkenners stichtingsbestuur districtsblad districtsembleem Chriet fietsen plaatsen voor de boerderij speciale biertjes zoenen in het bestuurshok aanhangers koelkasten Baarn 705 das als mitella Vianen mokken Barcommissie parkeren bij van Vliet	chipsgevecht Jaap v.d Gouwe Henri nieuw corveeplan luchtverkenners groepsraad scoutkoerier groepsembleem Wubbo fietsen plaatsen op parkeerterrein gewoon bier (liefst pint) zoenen in het beverhok draagkoets stofzuigers Woerden rederij Saskia das als hoofddoek Lamboo hergebruik van wegwerp- beker materiaalcommissie dwars op de dijk parkeren

Zo, nu bent u weer helemaal bij. Veel succes bij het trendvolgen volgend jaar.

P.S. Nog even een tipje voor het oudejaarsfeest: appelflappen zijn dit jaar helemaal uit, in plaats hiervan kunt u uw gasten beter oliebolletjes voorzetten.

Inleiding

Ik moet toegeven dat ik enigszins verbaasd was toen ik hoorde dat Dave Kortekaas mij De Pen gegeven had.

Was het doorgeven van De Pen aan mij een bewuste daad, of slechts een opwelling ?

Ik stel deze vraag omdat de mensen die mij een beetje kennen weten dat zo'n soort daad niet geheel zonder risico is. Er zijn namelijk een aantal zaken binnen Scouting waarover ik een uitgesproken mening heb en deze ook graag deel met anderen.

De rubriek De Pen is daar een van. Het is namelijk de langst lopende rubriek in de Scout Koerier en tevens de grootste gruwel.

Neen nu bij voorbeeld het stukje van Dave. Hierin roept hij elke toekomstige penhouder op om zijn of haar stukje handgeschreven aan te leveren. Dit zou dan het persoonlijke karakter van De Pen extra benadrukken.

Nou Dave, zoals je kan zien wijk ik al direkt hiervan af. Ik kan me namelijk niet voorstellen dat er mensen zijn die plezier putten uit het ontcijferen van "persoonlijk" gekrabbel. Hetzij dan dat je van plan bent een lesboek te schrijven voor, zoals jij het noemt, de handschrift-analisten.

Als iemand zonodig iets persoonlijks in De Pen wil stoppen laat hij of zij dat dan in de inhoud doen.

Dit brengt mij tevens op het volgende punt uit Dave's z'n verhaal nl.: "zoals jullie weten wordt er nooit wat zinnigs geschreven onder De Pen".

Zo, eindelijk eens wat zinnigs.

Het is eigenlijk te gek voor woorden dat een rubriek als De Pen is uitgegroeid tot een stuk bladvulling dat qua inhoud niet eens een bijdrage zou kunnen leveren tot het verspreiden van nutteloze kennis. Maar wat wil je ook, zelfs de redactie van de Scout Koerier weet niet eens wat de bedoeling is van deze rubriek.

Dus eerst maar even het geheugen opfrissen.

De rubriek De Pen is in 1983!!!! geïntroduceerd met het doel dat leiding, bestuursleden en andere betrokkenen zich voorstellen aan de lezers van de Scout Koerier. Dit zijn dus niet alleen de leden en leiders, maar ook bijvoorbeeld de ouders.

In het kort vertellen ze wie ze zijn, wat ze doen in het dagelijkse leven en wat hun functie is binnen de groep.

Tevens krijgen ze de gelegenheid om hun persoonlijke visie te geven op bepaalde zaken binnen scouting.

Waarschijnlijk zullen nu een aantal lezers hardop beginnen te roepen dat dit toch ongelooflijk saai is. Hoezo saai ? Omdat er eindelijk iets nuttigs in de Scout Koerier staat ?

Mocht de huidige redactie van plan zijn het oorspronkelijke doel van deze rubriek weer in ere te herstellen is wellicht het overwegen waard de titel van de rubriek aan te passen in de zin van "mag ik even voorstellen" of "prettig kenniste maken". Dit helpt misschien voorkomen dat ik over een jaar of tien weer de pen moet pakken.

Maar goed, dit is natuurlijk geheel aan de redactie.

Wat mij betreft hou ik me bij het oorspronkelijke doel en zal dus nu beginnen met mijn bijdrage aan De Pen.

Even voorstellen

Naam: Hans van Dijk

Geslacht: Man

Geboren: 17 mei 1957

Beroep: zelfstandig reclame-adviseur.

Verbonden aan de groep sinds 1966.

Functie binnen de groep: Geen.

Het meest opvallende is eigenlijk wel dat ik geen enkele officiële functie heb binnen de groep. Toch zijn er tal van zaken waarmee ik me bezig hou. Zaken die naar mijn mening stuk voor stuk betrekking hebben op het welzijn van de groep. Je zou dus eigenlijk kunnen zeggen dat ik een aantal onofficiële

functies vervul. Nu is het zo dat alle functies (officieel en onofficieel) neergeschreven zijn in een lijvig boekwerk (zelfs de functie van TOHNVDREOHGVSWGFZBIDDSGF: "Toezichthouder Op Het Naleven Van De Regel Dat Elke Op Het Grondgebied Van Scouting Woerden Geplaatste Fiets Zich Bevindt In De Daarvoor Speciaal Geplaatste Fietsenrekken" komt volgens mij in dat boek voor). Toch zul je geen van mijn onofficiële functies in dit boek aantreffen. De reden hiervoor is simpel. Ze mogen niet bestaan. Want, op het moment dat ze bestaan, dan moet je ze ook erkennen. En de groep (lees: bepaalde personen) wil dat liever niet. Nu moet ik eerlijk toegeven dat ik het ook liever zo wil houden. Staan deze onofficiële functies namelijk officieel op papier dan word ik er konstant op gewezen mijn onofficiële functies niet volgens de officiële richtlijnen uit te voeren.

Goed, wie nu nog niet afgehaakt is en wie mij persoonlijk niet zo goed kent zal wel erg graag willen weten wat die onofficiële functies van mij nu eigenlijk zijn.

De functie van : kritisch sponsor

Ik ben actief lid van een exclusieve groep sponsors die al sinds jaar en dag wekelijks bij elkaar komt (soms wel drie opkomsten per week) om hun donaties te doen aan de groep.

Deze groep weldoenders is op jaarbasis verantwoordelijk voor een niet onaanzienlijk bedrag. Het doneren doen we graag en we willen dat in de toekomst

ook graag blijven doen.

Toch heb ik persoonlijk wat problemen met de manier waarop de sponsorbijeenkomsten worden georganiseerd.

Al vanaf het prille begin ben ik lid van deze groep sponsors. Een tijdlang heb ik zelf deze sponsorgelden mogen beheren en ben ik actief geweest in de organisatie van de wekelijkse sponsorbijeenkomsten. In die tijd was het nog een scouting activiteit. De meeste donoren en organisatoren waren dan ook scoutingleden. Een aantal van deze donoren is door de jaren heen trouw gebleven en maakt nu deel uit van de exclusieve groep. Op zich zijn deze wat "oudere" sponsors geen probleem omdat ze volledig geïntegreerd zijn met de groep van nieuwe sponsors die nog actief lid zijn van scouting.

Wat in mijn ogen wel een probleem is zijn de organisatoren. Deze bestaan voornamelijk nog uit mensen die geen actief lid zijn van scouting. Deze dominantie heeft in mijn ogen het risico in zich dat het organiseren van de sponsorbijeenkomsten steeds minder een scoutingaangelegenheid wordt en een drempel kan vormen voor de natuurlijke aanwas van nieuwe sponsors vanuit scouting.

Ik pleit er daarom ook voor dat de organisatie van de sponsorbijeenkomsten weer volledig in handen komt van de actieve leden van scouting. Dit zou de toegankelijkheid voor nieuwe sponsors uit de groep kunnen vergroten en de sponsorbijeenkomsten weer een echte scouting-activiteit maken. Mocht het zo zijn dat mijn zorg door de groepsleiding gedeeld wordt, dan ben ik gaarne bereid mijn, onofficiële, diensten aan te bieden om de overgang en integratie te structureren.

De functie van: kritisch spelbeïnvloeder

Deze functie heeft primair betrekking op de welpenhordes. In het verleden werd er voor kampthema's veelvuldig gebruik gemaakt van technische hulpmiddelen. Was het toch nodig een menselijke factor in te brengen dan werd hiervoor een beroep gedaan op de eigen leiding. Dit had zo'n nadelen. De techniek kan het laten afweten, en de eigen leiding kon door de leden herkend worden. Verder is het vrijwel onmogelijk om ook het eigen leidersteam optimaal in het thema te betrekken. Dit probleem werd door de welpenleiding vroegtijdig erkend. Vandaar dat er een aantal jaren geleden gestart is met het gebruik maken van mensen buiten de horde.

Dit had een positief effect op de flexibiliteit en gaf de leiding voldoende ruimte om samen met de leden het thema te beleven.

Deze manier van werken bleek zeer succesvol. Met name door het feit dat bepaalde extern aangetrokken personen een totaal eigen interpretatie aan het thema gaven.

Maar zoals we wel vaker zien heeft succes ook zijn keerzijde. Er is namelijk een horde die, door de inbreng van een extern aangetrokken persoon, zo succesvol was met haar thema's dat ze die persoon als een soort van eigendom is gaan beschouwen. Wat deze horde zich niet realiseert is dat we hiermee weer

terug bij af zijn. Wat er namelijk gebeurt is dat de leden van die horde deze externe persoon zijn gaan herkennen als een van hun eigen leiders. Maar nog veel opvallender is het feit dat zelfs het kampthema voor een groot gedeelte draait om die ene persoon.

Vandaar dat ik de oproep wil doen dat de welpenleiding de handen ineen slaat en een soort van database samenstellen met daarin alle beschikbare spelbeïnvloeders. Afhankelijk van het thema kan, in samenwerking met deze spelbeïnvloeders, de juiste man of vrouw voor een thema gezocht worden.

Op deze manier kan de hele groep delen in het succes en hoeft er geen rivaliteit te zijn tussen de hordes onderling.

De functie van: kritisch geweten

Van alle onofficiële functies is dit wel de meest ongrijpbare. Maar tevens ook de meest boeiende, althans voor mij.

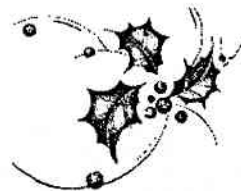
Zoals ik in mijn introductie heb aangegeven ben al aan de groep verbonden sinds 1966. Voor de kenners het jaar dat de groep is opgericht. Ik weet dus waarover ik spreek als ik zeg dat ik alles al zo'n beetje heb meegemaakt. Het doet mij daarom goed om te zien hoe geweldig de zaken tegenwoordig worden aangepakt. De Albert Schweitzergroep is een goed georganiseerd bedrijf geworden.

Toch zijn er een aantal zaken die mij opvallen en vraagtekens oproepen. Het kan heel goed zijn dat ik dit op een totaal verkeerde manier zie maar ik wil het toch even onder de aandacht brengen.

Een van de zaken die mij opvalt is dat er steeds meer eigen groepsnamen komen binnen de groep. Dat van de zeeverkenners (Michiel de Ruyter) kan ik me nog voorstellen. Er is tenslotte maar een zeeverkennersgroep binnen Scouting Woerden. Maar dat welpenhordes onderling nu ook al eigen namen gaan gebruiken vind ik wel wat vreemd. Er is tenslotte maar een groep welpen. Dat deze groep om praktische redenen opgedeeld wordt in kleinere groepjes is te begrijpen. Maar lopen we niet het risico dat we aparte welpengroepjes binnen de welpengroep krijgen die onderling concurrenten van elkaar worden?

Een ander punt dat mijn interesse heeft is de verhouding welpen/verkenners. Vroeger had je welpen, landverkenners en zeeverkenners. De verhouding welpen en verkenners was meestal 50/50. Een verkennersgroep kreeg zijn leden voornamelijk door de natuurlijke doorstroming van welpen. Op dit moment zijn er ook nog bevers, luchtverkenners, stroomverkenners en God weet wat nog meer. Ik zou daarom wel eens willen weten hoe de verhouding nu is. Ik stel deze vraag omdat ik denk dat er meer welpen zijn dan verkenners. Als dat het geval is (wat ik dus niet zeker weet) zou ik graag willen weten hoe dit komt. Hebben we doorstroomproblemen van welpen naar verkenners? Is er een tekort aan leiding?

Als afsluiting van mijn pen (wat ondertussen een floppy vol is geworden) wil ik graag een oproep doen. In mijn verhaal heb ik tal van zaken ter discussie gesteld waarop ik graag een

reactie wil hebben. Ik zou het dan ook zeer op prijs stellen dat diegene die wil reageren dit middels de Scout Koerier doet (dan heeft de redactie tenminste weer wat kopij).

Dan rest mij alleen nog om volgens de traditie De Pen door te geven. Dat doe ik dus niet. Ik wil de redactie van de Scout Koerier vragen om, met inachtneming van hetgeen ik in mijn inleiding heb geschreven een volgende penhouder aan te wijzen.

Naschrift van de redactie: Zoals de heer Van Dijk terecht stelt, is de Pen een rubriek om je in voor te stellen. De redactie heeft dan ook lang moeten nadenken over wie zich nu in hemelsnaam nog voor moest stellen. Daarom geven wij de Pen door aan een persoon, van wie wij vinden dat hij zich ieder jaar voor zou moeten stellen, omdat iedereen hem door en door dient te kennen: **Jaap Landman!** Waarom weet hij zelf wel. Veel succes hoor, Jaap!

OVERVLIEGWEEKEND '93

(door Martin van der Busse)

Eén van de tradities van de Albert Schweitzergroep is het jaarlijks terugkerende overvliegweekend. Dit houdt in dat de oudste jeugdleden van de verschillende onderdelen overstappen naar oudere onderdelen. Dit gebeurt met een bepaalde ceremonie en daar heeft de leiding een kamp omheen gemaakt.

Dit jaar was het overvliegekamp gepland op 25 en 26 september. Alles was geregeld en bepaald, maar toen was daar een groot probleem: het weer. Het weer van de afgelopen dagen was vrij slecht en de weersvoorspellingen waren ook slecht. Na rijp beraad en in haar nimmer aflatende oneindige wijsheid bepaalde de kampleiding op donderdagavond dat het kamp niet in de bossen van Baarn moest plaatsvinden, maar op de terreinen van onze Scoutingboerderij. Dit bleek, achteraf gezien, een goede beslissing. Er werd een nieuw kampprogramma gemaakt en snel werd de rest van de leiding ingelicht. Op vrijdag werden de tenten opgezet. Een maand lang was het materiaalbeheer bezig geweest met de voorbereidingen voor dit kamp, maar het is goed gelukt. Bedankt, materiaalbeheer!

Zaterdagochtend kwamen de leden. Eerst werd er officieel geopend, met de gehele groep. Daarna stond er een vossenjacht in het stadscentrum op het programma. De verkenners gingen op de fiets, en de welpen en bevers werden met de auto gebracht. In de stad liepen een aantal raar uitgedoste figuren rond, waaraan de leden een kaartje moesten vragen en zo kon men een kwartet van bij elkaar horende personen verzamelen. Het groepje met de meeste kwartetten won

natuurlijk. Dit was een erg geslaagd spel.

Direct hierna had het district voor onze groep op het Exercitieterrein een spel uitgezet. Vol verwachting kwam onze groep aan. Nadat het spel uitgelegd was ging men aan het werk. Naderhand vond men dit allemaal toch wel wat suf en onder ons niveau. Men had meer van het district verwacht. Jammer.

Maar niet getreurd en vol goede moed toog men weer naar ons aller boerenstulpje. In de tussentijd hadden de explorers zich beziggehouden met de voorbereidingen van het overvliegen. Het resultaat was een indianenbrug voor de bever-overvliegers en een fors hoge tokkelbaan voor de andere overvliegers. Complimenten voor de explorers.

Onder luid gejuich werden de bevers over de indianenbrug geloodst en binnengehaald door hun nieuwe groep. Voor de welpen en verkenners had men een hoge toren gebouwd van steigermateriaal (circa 8 meter hoog), die stevig verankerd was met allerlei kabels. Daar vanaf hing een dikke kabel naar de grond, waarover een karretje liep. Aan dat karretje werden de slachtoffers geketend en zo moest men zich naar beneden laten rollen. Het is dus niet zo verwonderlijk dat menig welp bang was, maar uiteindelijk is iedereen gegaan, en onder luid applaus werd iedereen binnengehaald. Daarmee was het overvliegen voltooid. Dit was tevens het moment dat de bevers naar huis gingen. Ze hadden de dag weer gehad.

Tussen het overvliegen door werd de avondmaaltijd genuttigd, die overigens

best smaakte. Met z'n allen op de deel, wel druk, maar ook gezellig.

's Avonds werd er een avondspel gehouden, zoals het tijdstip al deed vermoeden. Dit spel was beter bekend als het rare-geluiden-spel. Het spel verliep voorspoedig, want iedereen deed goed mee. Daarna was het voor de jongsten bedtijd, terwijl de ouderen nog doorgingen met een ander nachtspel. Ook de welpen moesten in tenten slapen, de beroemde jassen. Dit ging, naar verwachting, best. Natuurlijk ging de leiding achteraf ranja drinken en biechten.

's Ochtends begon de dag weer vroeg, want we moesten op tijd zijn voor een toch wel bijzondere afspraak: een bezoek aan de kerk. Het was immers zondagochtend? Snel werden de ochtendzaken afgewikkeld (zoals: eten, wassen, aankleden, Martin in het water proberen te gooien), en gingen we lopend op weg.

Maar wat gebeurde er nu: we liepen voorbij de kerk en eindigden bij de bioscoop. Is dit nu de kerk van de toekomst? Ons werd de film 'Last Action Hero' voorgeschoteld, met in de hoofdrol Arnold 'Marcha' Schwarzenegger.

Na deze toch wel spannende film was er nog een postenspel op de boerderij en toen was het alweer sluitingstijd.

Gezamenlijk werd er afgebroken, opgeruimd en schoongemaakt, waarna de sluiting volgde. Al met al, en zeker niet dankzij het weer, was het een geslaagd kamp.

Dit artikel werd u aangeboden door Martin 'Bagheera Materiaalmeester' van der Busse.

MATERIAALBEHEER KWEKT MATERIAAL- BEHEERDERTJES IN KIKKEREIEREN?

In de wandelgangen van de Antoniahoeve wordt gefluisterd dat er in het materiaalhoek van de Albert Schweitzergroep geëxperimenteerd wordt met het kweken van materiaalbeheerdertjes! Onder leiding van de vooraanstaande wetenschapster MONIQUE LAMBOO heeft men met behulp van DNA van de huidige materiaalbeheerders klonen gemaakt, die vervolgens in kikkereieren worden uitbroed.

NANDEGEEST, verantwoordelijk voor het uitbroeden van de materiaalbeheerderseitjes: 'Het is een hele zit hoor, op zo'n ei. Maar het is zo leuk als er weer een nieuw Henrietje of Martijntje wordt geboren. Ik heb er nu al zo'n 23 uitbroed en iedere keer is het weer een hele ervaring.'

Monique Lamboo, leidster van het kweekproject: 'Ik denk dat dit project tot nu toe redelijk geslaagd is. Alleen zijn we wel een beetje huiverig voor het kweken van extra Martintjes, want die zijn zo vraatzuchtig, hè? Het risico bestaat dat een uitbroed Martintje alle andere eitjes op gaat eten. Daarom houden we het vooralsnog maar bij de Henriettes en Martijntjes.'

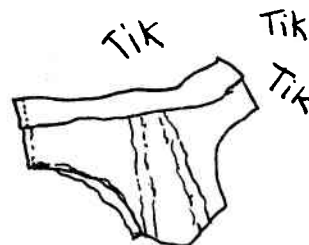
Wat de Albert Schweitzergroep met zoveel beheerdertjes moet, is nog maar de vraag. Een woordvoerder van het dagelijks bestuur deed ons desgevraagd mede, dat deze kwestie vanzelfsprekend prioriteit heeft op de agenda. 'Een beheerder meer of minder kan geen kwaad, maar 23 zijn er wel erg veel. Wellicht kunnen we via deze weg wel een oplossing vinden voor het kaderprobleem.'

HET MYSTERIE VAN DE GROENE ONDERBROEK

In Esta-land is onlangs grote opschudding ontstaan, toen tijdens een vergadering van het voltallige Esta-team een geheimzinnige pakket werd bezorgd voor de bekende ESTOEN VERHOEVEN. Vanzelfsprekend werd direct rekening gehouden met een bombrief, afkomstig van de concurrerende welpenhordes. Het pakket werd derhalve met de grootste voorzichtigheid opengemaakt, nadat was vastgesteld dat er geen tikkende geluiden uitkwamen.

In het pakket bleek echter helemaal geen bom te zitten, maar een groene onderbroek (maat 3). De mysterieuze onderbroek bleek afkomstig te zijn van een verhuisde Esta; de onderbroek was niet van deze Esta, maar zat na het zomerkamp wel in zijn estoffertje en was dus vermoedelijk van een andere Esta.

Het onderzoek naar de werkelijke identiteit van de drager van de groene onderbroek is nog in volle gang, maar beschuldigende vingers wijzen in de richting van het leidersteam van de Esta-horde. De grootte van de groene onderbroek zou dan te verklaren zijn doordat het kledingstuk op een veel te hoge temperatuur met het verkeerde wasmiddel is gewassen. Estelien, Estedo, Estetske, Estiek en Estoën waren niet voor commentaar bereikbaar.

ENGE BEESTJES IN DE JUNGLE

In de jungle zitten enge beestjes. Dat blijkt uit een geheim en zinnig onderzoek dat uw redactie uitvoerde in het oerwoud-in-aanleg. Tijdens het onderzoek werden diverse vieze torren, harige spinnen en glibberige wurmen ontdekt in de blubber van Schweitzer Park.

Naar aanleiding van deze schokkende resultaten zijn in het Stichtingsbestuur kritische vragen gesteld aan terreinbeheerder RITSAERT SNIJDER. Veel mensen spraken hun bezorgdheid uit over de veiligheid van het kabouteroerwoudje. 'Kleine torretjes vinnik wel lief, maar kleine torretjes worden grote torretjes, hè?' zo voerde de bekende zeeverkennerleider ROBERT VAN RIET aan. 'En je weet nooit wat grote torretjes je allemaal aan kunnen doen.'

Desgevraagd antwoordde Snijder dat hij al diverse snode plannetjes klaar had liggen om de jungle beter te beveiligen. Gedacht wordt aan betonnen greppels en hekken met stroomdraad, zodat de torretjes en hun vriendjes niet zomaar kunnen ontsnappen en dood en verderf zaaien op het hele terrein.

Vanzelfsprekend houdt uw redactie u op de hoogte.

ENORME KLAPSTOELEROOF IN STEENWIJK

Uit de Chriet Titulaerkazerne in Steenwijk is een enorme hoeveelheid klapstoelen geroofd. Onderzoek wijst uit dat de diefstal naar alle waarschijnlijkheid gepleegd is met een fiets. Vermoedelijk is de collectie aan het stuur van deze fiets vervoerd. Inmiddels is al een verdachte aangehouden van de tot nu toe grootste klapstoelenontvreemding in de geschiedenis van de Koninklijke Landmacht. Arrestant MARTIN VAN DER BUSSE (alias 70.04.02.186) is 48 uur voor verhoor vastgehouden. De verdachte verklaarde tot zijn daad te zijn gekomen omdat hem verteld was dat klapstoelen zo lekker smaken in een tomatensausje met druiven. Groot was de ontzetting van 70.04.02.186 toen hij vernam dat je klapstoelen helemaal niet kunt eten. 'Mekker de mekker', schijnt de verdachte hierop te hebben verklaard.

Dat was me het kwartaaltje wel zeg. Benieuwd wat er volgende keer weer te beleven valt.

Uw society-verslaggever,

Frank Dröge.

EEN WAARGEBEURD VERHAAL

Op een duistere vrijdagavond, de jonge onderzoekers vrij diep in het glaasje hadden gekeken, kwamen ze op het dol dwaze idee om een nieuwjaarsfeest te organiseren. Ze vroegen Jules (die nog vrij helder was) om hen hierbij te helpen.

Toen Jules ons hier een paar weken later aan hielp herinneren, beseften wij dat we een grote last op onze rug hadden genomen en besloten meteen te beginnen met het regelen van kaarten, disco, thema enzovoort. Dus zo is het gekomen.

Ook is hierbij Jules verklaard tot beschermheilige van de jonge onderzoekers.

Wij hopen dat wij jullie zien op deze mega party op 1 JANUARI 1994. De special guest van deze avond is **GRAAF PIKKEPOETS**. Wij hopen dat wij jullie hierbij voldoende hebben ingelicht.

Hoogachtend,

De explosies.

De explorers van Scouting Woerden presenteren:

Het nieuwjaarsfeest 1994.

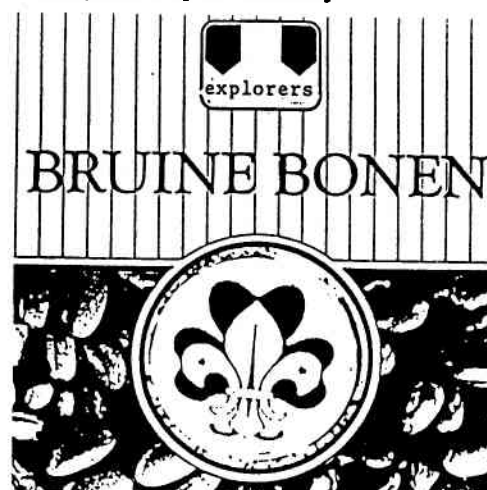
Op 1 januari van 00:30 tot vroeg.

De toegang is gratis.

Meer informatie en kaarten kunt u verkrijgen bij:

Chiel Borsboom	tel: 03480-11161
Jules v. Baardwijk	tel: 03480-30563
Pascal Govaars	tel: 03480-21928
Koen Grob	tel: 03480-19383
Johan Verhoeff	tel: 03489- 1671
Jochem Viegen	tel: 03481- 2032
John Schalkwijk	tel: 03480-18476
Sjoerd Roodbergen	tel: 03480-18496
Friso v. Drogenbroek	tel: 03480-15436
Bart v. Veenendaal	tel: 03480-19060

Tevens zijn er kaarten verkrijgbaar bij deze personen op woensdagavond en vrijdagavond op de boerderij.

Wat vooraf ging: Het zijn slechte tijden voor Madelief; er valt nix te roddelen en het gebrek aan achterklap is chronisch. De onovertroffen César doet haar het idee aan de hand om zelf wat te verzinnen. Madelief lijkt

deze suggestie ter harte te nemen en men wacht bevend wat er komen zal.

Vooraf Betsy en Brammetje maakten zich ernstige zorgen, zij waren tenslotte de eerste slachtoffers geweest van Madeliefs venijnige pen. Zij waren echter niet de enigen die reden tot ongerustheid hadden. Vooral degenen die nog niet uitgebreid door het slijk waren gehaald vreesden het ergste. Maar ook zij die tot nu toe slechts een beetje de grond in getrapt waren, vreesden dat het karwei spoedig zou worden afgemaakt. Kortom: er heerste vrees en bezorgdheid alom bij de Albert Einsteingroep en terwijl Madelief speurde naar de geringste aanwijzing begon iedereen zich steeds onopvallender te gedragen.

Er deed zich een opmerkelijk sociaal proces voor. Het begon met het wegmoffelen van vriendjes en vriendinnetjes, het verzwijgen van problemen en het verstoppertje van ruzies. Na verloop van tijd was een ieder hier echter zo aan gewend dat men de moeite niet meer nam om relaties aan te gaan, problemen te verzinnen en ruzie te maken. Wat ooit een bloeiende, sociale vereniging was werd een gezapig clubje.

Zo kon men Roderick en Eucalypta gezellig samen onkruid zien wieden, de pasta's en de cavia's organiseren samen een kamp, Wat? en de waterpadvindders knapten samen de botenloods en de rest van het gebouw op, SÖren zeurde nooit meer over geld, Madelief en Brammetje werden vriendjes, Andreas gluurde niet meer naar andere vrouwen, Buster ging eindelijk op oliebollendiet, Niek droeg netjes z'n trouwring, César hield op met stoken, Martha zei alleen nog aardige dingen over de pasta's, kortom de situatie was onherkenbaar veranderd.

Natuurlijk kon deze vredige co-existentie niet eeuwig voortduren. De eersten die in opstand kwamen waren de materiaalbeheerders Magazijn en Herrie. Zij hadden al weken niets meer te doen gehad. De tenten kwamen terug met alle stokken, de pannen met deksels, peutlampen met kousjes

en glanzend schone glaasjes; er was gewoon geen lol meer aan. Makkend trokken ze zich terug in hun ordelijke, opgeruimde materiaalhoek om een harinkje te happen en zich te bezinnen.

Roderick was de volgende die onrustig werd. Hij zat al weken met splinternieuwe wielklemmen, die hij nog nooit had kunnen gebruiken want er werd natuurlijk ook nooit meer verkeer geparkeerd. Bovendien stond zijn exemplaar van het Huishoudelijk Reglement te verstoffen in de kast; omdat iedereen zich keurig aan de regels hield hoefde hij er nooit meer iemand mee om de oren te slaan.

Ook Wat? begon zich een beetje te vervelen. Het gebouw zag er geweldig mooi en schoon uit, gelijk een Jif-reclame. Alle kozijnen waren drie keer geschilderd, alle onderdelen hadden hun hok netjes in orde gebracht en het nieuwe corvee-plan was een overweldigend succes.

En dan was er nog Joep die al die tijd niet had hoeven bemiddelen in ruzies, nergens had hoeven ingrijpen en niemand terug had hoeven fluiten. In eerste instantie had hij genoten van de rust, dit was wat hij zich altijd had voorgesteld, dit had hem voor ogen gestaan toen hij ooit de Einsteingroep had opgericht. Maar blijkbaar was hij na al die jaren gewend geraakt aan een risico-vol leven, op de rand van de afgrond, altijd balancerend en in wankel evenwicht.

Verveling is een slechte raadgever en zo liepen de verschillende beheerders en Joep de meest verschrikkelijke plannen uit te broeden om weer wat leven in de tent te brengen. Joep vroeg zich af of hij misschien

de voltallige waterpadvindersleiding kon overdoen naar de vliegvaarders om vervolgens de pastaleiding het roer over te laten nemen. Herrie opperde dat ze misschien alle tenten lek konden maken, terwijl het Magazijn wel grappig leek om alle jerrycans met benzine schoon te maken. Roderick overwoog om het kantinebeheer te dwingen om hun etablissement om negen uur te sluiten (in het kantinebeheerdersoverleg was trouwens al eens voorgesteld om de prijzen van de ranja en grenadine te verdriedubbelen en de pretpakketten uit het assortiment te nemen om aldus de sfeer te verhogen). Ook het gebouwenbeheer zat niet stil. Er lagen vergevorderde plannen om de beide zolders als meditatiekamer in te richten en de alzo verjaagde onderdelen in het puppie's hok onder te brengen. Ook bestonden er plannen om de kozijnen roze te verven en turkooizen deurklinken aan te brengen.

Dolende revolutionairen vinden elkaar doorgaans vroeger of later en zo gebeurde het op een gure winteravond dat de booswichtenclub elkaar trof in het materiaalhoek.

Wat? nam als eerste het woord: "Ik ben het zo verschrikkelijk zat," verzuchtte hij, "er wordt niet meer gereld, ik kan nooit meer fijn tegen mensen aanzeuren, er wordt zelfs naar me geluisterd als ik weer eens doorzever over m'n Japanse vriendinnen en m'n zeereizen. Zelfs in het clubblaadje wordt niks onaardigs meer over me geschreven. Het is hier een ingeslapen zooitje geworden." De anderen mompelden instemmend en begonnen gezellig door elkaar heen te klagen. Het gesprek begon verhitte vormen aan te nemen toen Madelief toevallig langskwam. Gealarmeerd door de onvriendelijke geluiden legde zij haar oor te luisteren aan de houten deur. Wat zij hoorde riep niet alleen haar laagste roddelinstincten wakker, het overtrof haar stoutste dromen.....

Volgende keer:

- Wat voert de booswichtenclub in haar schild?
- Waar blijft Wie? in dit verhaal?
- Komt er een revolutie binnen de groep?
- Ondernemen de pasta's een contrarevolutie?
- En: hoe komt Wat? aan zijn naam?

WIE IS ER JARIG?

In het eerste kwartaal van 1994 zijn er weer een boel mensen jarig. Iedereen is overal van harte uitgenodigd

bij deze. Oh ja, de tip van Barbara: als je ziet dat er een Bever jarig is, kom dan toevallig langs bij de Bevers, dan word je zeker getraceerd.

Januari

1	Ryanne Haak (Landverko's)
2	Thijs Bijl (Esta's)
3	Erik Vonk (Holbihorde)
7	Stefan Grootendorst (Bevers)
12	Pete Green (Werkplaatsbeheerder, barcommissie)
15	Elsbeth van Elk (Luchtverko's)
16	Stijn As (Holbihorde)
17	David v.d. Maas (Landverko's)
17	Edo Post Uiterweer (Titulaerhorde)
17	Femke Post Uiterweer (Titulaerhorde)
18	Joke van de Laan (Leiding Holbihorde)
19	Erik van Koert (Landverko's)

Februari

6	Lotte v.d Bosch (Esta's)
6	Jelle de Jong (Holbihorde)
9	Nico Smit (Leiding Luchtverko's)
9	Wouter Drost (Titulaerhorde)
11	Floris Alkema (Esta's)
21	Sebastiaan van Ewijk (Holbihorde)
22	Marianne Keukenmeester (Leiding Titulaerhorde)
23	Floris Vroemen (Bevers)
25	Daan v.d. Steeg (Titulaerhorde)
28	Renier Nederend (Bevers)
28	Sandra v.d. Berg (Titulaerhorde)
29	Koen Brosboom (Leiding Bevers)

* ERRATUM *

In de vorige SK is ten onrechte niet vermeld dat Miss Holbi Commerijn Plomp jarig is op 31 december. Sorry hoor, Commie.

In de vorige SK is ten onrechte de verjaardag van Sanne Damman (Bevers) niet vermeld. Zij was op 11 oktober jarig. Van harte gefeliciteerd, alsnog, Sanne.

Deze lijst is gebaseerd op het ledenbord in het bestuurshok. Indien je niet op deze lijst staat en toch stiekem jarig bent, geef het dan even door aan de leiding.

Maart

1	Jens Damman (Titulaerhorde)
4	Tialda Ramakers (Holbihorde)
9	Bart Bodenstaff (Holbihorde)
13	Manthi de Leeuw (Titulaerhorde)
19	Sander Aarsbergen (Esta's)
21	Marlon Henar (Holbihorde)
21	Mark v. Leeuwen (Holbihorde)
22	Defroy Voorn (Titulaerhorde)
22	Corné Nederend (Holbihorde)
26	Wouter Pijnacker (Holbihorde)
26	JP Verver (Titulaerhorde)
26	Arjen Fortuin (Leiding Holbihorde)
28	Marc Jaspers (Landverko's)
31	Sybren Raaymakers (Holbihorde)
31	Miranda Brand (Leiding Zeeverkeners)

Telefoonnummers:

Boerderij Antoniahoeve	11500
Secretaris Stichtingsbestuur (Gert van Rootselaar)	20634
Secretaresse Groepsbestuur (Joke van Aarst)	15788
(b.g.g. Jaap Landman)	14839
Contactpersoon Bevers (Barbara van Dijl)	15817
Contactpersoon Holbihorde (Zat.ochtendwelpen)	
(Ad Borsboom)	11161
Contactpersoon Ch.Titulaerhorde (Zat.mid.welpen)	
(Marcha van der Berg)	17080
Contactpersoon Esta's (Jeroen Verhoeven)	13491
Contactpersoon Landverkeners (Wouter Snijder)	12918
Contactpersoon Michiel de Ruyterwacht (Zeeverk.) (Bert Haanappel)	32220
Contactpersoon Luchtverkeners (Jkhr. Victor van Beijma)	18158
Redactie Scoutkoerier (Marjolein Roerhorst)	34241
Gebouwenbeheerder (Ad Borsboom)	11161
Terreinbeheerder (Ritsaert Snijder)	32416
Verhuurder (Lex Vroemen) (werk:10955)	24794
Materiaalmeester (Andre Schouten)	13452
Botenbeheerder (Bert Haanappel)	32220
Botenverhuurder (Familie Brand)	16552

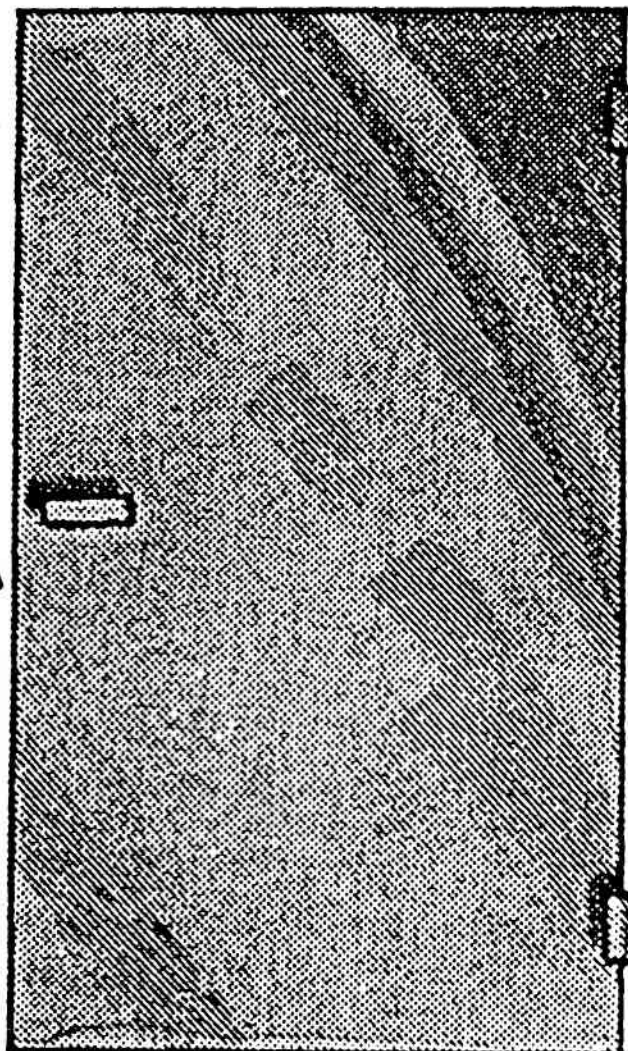
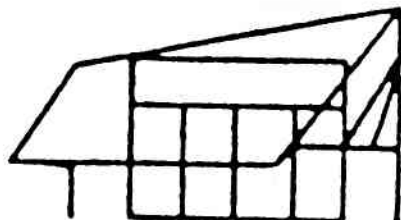

VOOR ALLE SOORTEN GLAS..... DELGLASS BELLEN!

WIJ GARANDEREN:

- Hoogwaardige kwaliteit
- Jarenlange ervaring
- Gunstige prijzen
- Snelle levertijden
- Unieke service
- Glasreparatie

Specialist in het leveren
en plaatsen van
hardglazen deuren.

DELGLASS

LEKOORD 73 - 3448 VT - WOERDEN TEL.: 03480 - 1 71 57

SHOWROOM/WERKPLAATS: KUIPERSWEG 13D

TEL.: 03480 - 2 03 02